

<< Η ΑΛΙΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΤΑ ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΣΚΑΦΗ ΚΑΙ ΕΡΓΑΛΕΙΑ, Η ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ >>

Εργασία στο μάθημα ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Γυμνάσιο Κουφονησίων Α.Τ.

Συγγραφείς: Μαύρος Γεώργιος

Πασσάρη Ειρήνη

Σιγάλα Άννα

Σιγάλα Θεοδώρα

Σκοπελίτης Δημήτριος

Επιβλέποντες καθηγητές: Ε. Μπαβέλης

Ρ. Σελεπίδου

<< Η ΑΛΙΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΤΑ ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΣΚΑΦΗ ΚΑΙ ΕΡΓΑΛΕΙΑ, Η ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ >>

Με τον όρο αλιεία, κοινώς ψάρεμα, χαρακτηρίζεται γενικά τόσο η άγρα όσο και η τέχνη (τρόπος) της όλης δραστηριότητας, με την οποία γίνεται η σύλληψη και απόσπαση των ιχθύων και άλλων υδροβίων ζώων από τον βιότοπό τους, (θάλασσες, λίμνες, ποτάμια, ιχθυογενετικούς σταθμούς κλπ), είτε για τροφή είτε για βιομηχανικούς σκοπούς (παραγωγή ιχθυαλεύρων, ελαίων, λιπασμάτων κλπ.). Ετυμολογικά η λέξη προέρχεται από το ουσιαστικό αλιεύς <άλιος"θαλάσσιος"> <αλς(η)"θάλασσα". Στην ελληνική γραμματεία, καθαρεύουσα, όλες οι λέξεις αυτές και παράγωγά τους φέρονται δασύτονες.

Στα προϊστορικά τα χρόνια

Το ψάρεμα μαζί με το κυνήγι και τη συλλογή καρπών θεωρούνται οι αρχαιότερες τέχνες του ανθρώπου αφού είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με την επιβίωσή του. Ο προϊστορικός άνθρωπος χρησιμοποιούσε διάφορους τρόπους για να ψαρεύει, πολλοί από τους οποίους εφευρέθηκαν ταυτόχρονα σε διάφορα μέρη της γης, ενώ οι περισσότεροι από αυτούς χρησιμοποιούνται ακόμα και σήμερα. Το πρώτο αλιευτικό εργαλείο ήταν το ανθρώπινο χέρι. Με τα χέρια οι προϊστορικοί άνθρωποι μάζευαν θαλασσινά στην ακροθαλασσιά και έπιαναν τα ψάρια που παγιδευόνταν σε νερόλακκους. Σταδιακά, άρχισαν να χρησιμοποιούν πέτρες, κλωνάρια δέντρων, ακόντια και βέλη. Το καμάκι, το αγκίστρι και το δίχτυ εφευρέθηκαν αργότερα. Τα πρώτα δίχτυα αποτελούνταν από πλέγματα φυτικών υλικών (φύλλα, κλαδιά, ρίζες). Το δίχτυ θεωρείται <<επαναστατική>> εφεύρεση καθώς θεωρείται το πρώτο εργαλείο εντατικής αλιείας.

Πώς ψάρευαν οι αρχαίοι λαοί

Οι Αρχαίοι Κινέζοι ήταν άριστοι ψαράδες. Ένα από τα πιο τελειοποιημένα κινέζικα αλιευτικά εργαλεία ήταν το δίχτυ. Επίσης, κινέζικης καταγωγής θεωρείται και το ψάρεμα με πεζόβολο, τεχνική η οποία διαδόθηκε σε όλον τον κόσμο.

Οι αλιευτικές δραστηριότητες των Κινέζων περιλάμβαναν επίσης το μάζεμα κοχυλιών με μπαστούνια που έφεραν μικρούς γάντζους, ενώ είναι γνωστό ότι χρησιμοποιούσαν εκπαιδευμένα αρπακτικά θαλασσοπούλια για να ψαρεύουν.

Τέλος αξίζει να σημειωθεί ότι Κινέζοι ήταν από τους πρώτους ιχθυοκαλλιεργητές. Είχαν δημιουργήσει μεγάλες εγκαταστάσεις, στις οποίες έβαζαν ξύλα, φρόντιζαν την υποβρύχια βλάστηση, φύτευαν χορτάρι, ώστε να ευνοείται η αναπαραγωγή των ψαριών.

Οι Αρχαίοι Αιγύπτιοι ψάρευαν με δίχτυ και πετονιές στις όχθες του ποταμού Νείλου. Όταν ο Νείλος πλημμύριζε τις παρόχθιες πεδιάδες του και κατόπιν

αποσύρονταν τα νερά εγκλωβίζονταν πολύ μεγάλες ποσότητες ψαριών σε νερόλακκους που μπορούσαν να τα πιάσουν ακόμα και με τα χέρια. Τα ψάρια αυτά τα ξέραιναν στον ήλιο και τα έκανα εξαγωγή στους λαούς της Ευρώπης.

Οι Φοίνικες, αρχαίος λαός που κατοικούσε στις ακτές του σημερινού Λιβάνου, ήταν από τους πρώτους λαούς που δημιούργησαν εγκαταστάσεις για το εντατικό ψάρεμα του τόνου, τα θυννεία. Μάλιστα, εμπορεύονταν τον τόνο, μέσω των μεγάλων αλιευτικών κέντρων που είχαν δημιουργήσει στις ακτές της Αφρικής, στη Σικελία και την Ισπανία.

Οι Αρχαίοι Έλληνες μελέτησαν μεθοδικά τα ψάρια, τους τρόπους αλιείας και τα αλιευτικά εργαλεία. Χρησιμοποιούσαν γάντζους και καμάκια, αγκίστρι δεμένο σε τρίχα αλόγου αλλά και κατακόρυφα συρτά δίχτυα, θυννεία, τσαπαρί και συρτή. Επίσης, γνωστή ήταν οι τεχνική της αναισθησίας των ψαριών με ένα μείγμα κρασιού και αρωματικών ουσιών. Γνώριζαν ακόμα και για την έλξη που ασκεί το φως στα ψάρια. Συνήθιζαν να ψαρεύουν ομαδικά με βάρκες, φωτίζοντας την θάλασσα με πολλούς δαυλούς, πλέοντας έτσι ώστε να κατευθύνουν τα ψάρια στα δίχτυα τους. Τέλος, γνωστό ήταν και το ψάρεμα με παγίδες (κιούρτοι) που κατασκεύαζαν από σπαρτά και λυγαριές.

Οι Ρωμαίοι εκτιμούσαν πολύ το ψάρι ως τροφή. Το γούστο για το καλό ψάρι ξεκίνησε από τους αυτοκράτορες και τους ευγενείς που απλώθηκε μέχρι το φτωχό λαό. Αναφορές από εκείνη την περίοδο μαρτυρούν πως ήταν τέτοια η αγάπη των Ρωμαίων για το ψάρι που ναύλωναν ειδικά πλοία για να μεταφέρουν εξωτικά ψάρια. Επίσης, για να ανταποκριθούν στην αυξημένη ζήτηση ψαριών, οι Ρωμαίοι είχαν δημιουργήσει πολλά μεγάλα ιχθυοτροφεία σε παραθαλάσσιες και παραλίμνιες περιοχές. Οι Ρωμαίοι ψαράδες είχαν αναγάγει σε επιστήμη την προετοιμασία του δολώματος, δημιουργώντας ειδικά δολώματα για τα διάφορα είδη ψαριών, με τη χρήση αρωματικών φυτών. Παρά το γεγονός ότι η κατανάλωση του ψαριού ήταν μεγάλη, οι ψαράδες παρέμεναν φτωχοί σε αντίθεση με τους εμπόρους ψαριών και τους μεσάζοντες.

Η αγάπη για το ψάρι διαδόθηκε πολύ περισσότερο στην Ευρώπη κατά τον Μεσαίωνα. Καθώς η θρησκεία απαγόρευε την κατανάλωση κρέατος για περίπου 200 μέρες τον χρόνο, ο κόσμος στράφηκε στην κατανάλωση ψαριών και θαλασσινών. Έτσι, η αλιεία παρουσίασε ιδιαίτερα ανάπτυξη, όπως και το εμπόριο των ψαριών, η επεξεργασία τους και η ιχθυοτροφία. Οι καλόγεροι πρωτοστάτησαν στην αλιεία, αφού είχαν καταργήσει τελείως το κρέας από την διατροφή τους. Από καλόγερους, επίσης, ξεκίνησαν και οι πρώτες προσπάθειες ανάπτυξης της ιχθυοκαλλιέργειας στην Ευρώπη, αν και όπως αναφέραμε, οι Κινέζοι εφάρμοζαν την τεχνική της ιχθυοκαλλιέργειας πολλούς αιώνες νωρίτερα.

Η αλιεία στις μέρες μας

Τα τελευταία εκατό χρόνια η αλιεία βιομηχανοποιήθηκε. Μηχανοκίνητα αλιευτικά σκάφη, ψυγεία, υπερσύγχρονη εξοπλισμοί για τον εντοπισμό κοπαδιών, ραντάρ, βυθόμετρα, ειδικοί μηχανισμοί ψαρέματος, τεχνητά δολώματα και συνθετικά δίχτυα, μεταξύ άλλων, συνέβαλαν στην εντατικοποίηση της αλιείας, την ανάπτυξη της υπερπόντιας αλιείας αλλά και την εξάντληση πολλών θαλάσσιων ειδών. Η

πεποίθησή μας ότι η θαλάσσιοι πόροι είναι ανεξάντλητοι αποδεικνύεται εντελώς λανθασμένη. Σήμερα, κράτη όπως η Ρωσία, η Ιαπωνία, η Κίνα, οι Η.Π.Α και οι χώρες της Ε.Ε. αλιεύουν σε ολόκληρη την υφήλιο, ενώ ο παγκόσμιος πληθυσμός των ψαράδων ανέρχεται σε πολλά εκατομμύρια .

Η αλιεία στην Ελλάδα

Η Ελλάδα, αν και χώρα που περιβρέχεται από τις τρεις πλευρές της από θάλασσα, και με ένα πλήθος νησιών, υστερεί στην ανάπτυξη της αλιείας. Αυτό οφείλεται στην έλλειψη οργάνωσης και στα ατελή τεχνικά μέσα, στον αρπακτικό τρόπο αλιείας - δυναμίτης και ανεμότρατες - και σε πολλά άλλα. Οι ελληνικές θάλασσες, και γενικότερα η Μεσόγειος, δεν περιέχουν σημαντικό αλιευτικό πλούτο. Η Μεσόγειος, συγκρινόμενη με τις βόρειες ευρωπαϊκές θάλασσες, υπερτερεί σε αριθμό ειδών, υστερεί όμως σε αριθμό ατόμων. Στη Μεσόγειο ζουν 450 είδη, ενώ στη Βόρειο Θάλασσα μόνο 200. Αντίθετα όμως σε ένα κυβικό χιλιόμετρο της Βόρειας Θάλασσας αλιεύονται 3.500 χιλιόγραμμα ψάρια, ενώ στη Μεσόγειο μόνο 390. Ο περιορισμένος αλιευτικός πλούτος των ελληνικών θαλασσών οφείλεται στο ότι οι συνθήκες γενικά δεν είναι ευνοϊκές, για να αναπτυχθεί σε αυτές πλούσιος ζωικός θαλάσσιος κόσμος, αλλά και η εντατική αλιεία, που γίνεται από τους κατοίκους των παραμεσογείων κρατών (σε ορισμένες δε περιπτώσεις με καταστροφικούς τρόπους) και η ολοένα μεγαλύτερη ρύπανση της κλειστής αυτής θάλασσας, περιορίζουν το ζωικό κόσμο, που υπάρχει.

Από τα ενδημικά και τα μεταναστευτικά ψάρια στις ελληνικές θάλασσες υπερτερούν τα μεταναστευτικά, τα οποία είναι και δεύτερης ποιότητας. Τα μεταναστευτικά, είναι ψάρια επιφάνειας (κολιοί, παλαμίδες, τόνοι σκουμπριά κ.ά.) ταξιδεύουν σε μεγάλα κοπάδια προς τον Εύξεινο Πόντο και προς το Νότο. Τα ενδημικά (συναγρίδες, σφυρίδες, βλάχοι, τσιπούρες, φαγκριά, λιθρίνια, ροφοί, μπαρμπούνια κλπ.) είναι καλύτερης ποιότητας και ως επί το πλείστον, είναι ψάρια βυθού, αλλά πολύ λιγότερα. Αυτά παραμένουν στον ίδιο τόπο, και συνήθως ζουν κοντά στις εκβολές των ποταμών. Στις ελληνικές θάλασσες, σχετικά πλούσιες είναι οι περιοχές όπου χύνονται τα μεγάλα ελληνικά ποτάμια, όπως οι εκβολές του Αχελώου, οι εκβολές του Έβρου ως το Νέστο, γιατί τα νερά τους κατεβάζουν μεγάλες ποσότητες από φυτικά κυρίως υλικά, που είναι τροφή για τα ψάρια. Επίσης πλούσιες περιοχές είναι τα περάσματα, που έρχονται από τη Μαύρη Θάλασσα στο χώρο του Αιγαίου, για να γεννήσουν. Άλλες περιοχές, είναι η Λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου, και του Πόρτο Λάγο, ο Αμβρακικός κόλπος, ο Κόλπος της Καλλονής της Λέσβου, με τις περίφημες σαρδέλες - και άλλες περιοχές, όπου επικρατούν ειδικές ευνοϊκές συνθήκες, που επιτρέπουν την ύπαρξη πλούσιου θαλάσσιου ζωικού κόσμου.

Η αλιεία έπαιζε πάντα καθοριστικό ρόλο στην οικονομική και κοινωνική ζωή των Ελλήνων.

Σήμερα, αν και η συμβολή της στην εθνική οικονομία θεωρείται σχετικά μικρή, η αλιεία συμβάλλει καθοριστικά στην κοινωνική και οικονομική συνοχή πολλών νησιωτικών και παράκτιων κοινοτήτων της χώρας.

Στο μητρώο αλιευτικών σκαφών είναι εγγεγραμμένα περίπου 18.000 αλιευτικά σκάφη. Από αυτά τα 13.000 δραστηριοποιούνται σε καθημερινή βάση και απασχολούν γύρω στα 27.000 άτομα.

Υπολογίζεται ότι 94% των αλιευτικών σκαφών ασκούν Παράκτια αλιεία. Ποσοστό 4% του συνολικού αριθμού των αλιευτικών σκαφών είναι μηχανότρατες Μέσης αλιείας και μόλις ένα 1,07% αντιπροσωπεύει σκάφη Υπερπόντιας αλιείας που δραστηριοποιούνται στον Ατλαντικό Ωκεανό.

Εκτός από τους επαγγελματίες ψαράδες υπάρχουν και ερασιτέχνες. Ερασιτεχνική είναι η αλιεία που σκοπό έχει την ψυχαγωγία και όχι την απόκτηση εισοδήματος. Η ερασιτεχνική αλιεία επιτρέπεται να γίνεται με παγίδες, μικρά παραγάδια, απόχη, καμάκι και διάφορα αγκιστρωτά εργαλεία και η ποσότητα ψαριών που επιτρέπεται να ψαρεύεται είναι περιορισμένη (έως 5 κιλά). Σύμφωνα με τις άδειες που έχουν εκδοθεί από το Λιμεναρχείο, οι ερασιτέχνες ψαράδες στην Ελλάδα υπολογίζονται γύρω στους 400.000.

Οι κλάδοι

Η ελληνική θαλάσσια αλιεία γενικά χωρίζεται σε τρεις κλάδους: Στη μικρή ή παράκτιο αλιεία, στη μέση ή μεσογειακή και στη μεγάλη ή υπερπόντια αλιεία.

Η παράκτια αλιεία διενεργείται, κατά κύριο λόγο, στις υφαλοκρηπίδες από μικρά σκάφη και βάρκες. Το ψάρεμα γίνεται με δίχτυα, παραγάδια, συρτές, καθετές και άλλα ψαράδικα εργαλεία. Η απόδοσή της όμως, λόγω της φυσικής φτώχειας της περιοχής, αλλά λόγω και της μόλυνσης των νερών, είναι σχετικά μικρή. Εκτός όμως αυτού χρησιμοποιούνται ακόμα ατελή μέσα.

Η μέση (ή μεσογειακή αλιεία) διενεργείται στην ανοιχτή θάλασσα, δηλαδή στο Αιγαίο και το Ιόνιο Πέλαγος, καθώς και στη Μεσόγειο θάλασσα από τις ακτές του Λίβανου και της Συρίας ως τις ακτές της Τύνιδας, γίνεται δηλαδή όχι μόνο στα ελληνικά, αλλά και στα διεθνή ύδατα. Γίνεται με μηχανότρατες και γριγρί, δηλαδή σκάφη μεγαλύτερα και πιο δυνατά, που μπορούν να απομακρυνθούν πολύ από τις ακτές και για αρκετό χρόνο. Οι μηχανότρατες σέρνουν δίχτυα και μαζεύουν τα ψάρια, που ζουν σε αρκετά μεγάλο βάθος, ενώ τα γριγρί ψαρεύουν ψάρια του αφρού, ψάρια που ζουν και κινούνται κοντά στην επιφάνεια, τα λεγόμενα αφρόψαρα (σαρδέλες, γάβρους, παλαμίδες, κολιούς και σαφρίδια). Τελευταία παρουσιάζεται μεγάλη αύξηση των μηχανοκίνητων σκαφών. Κυριότερα κέντρα εξόρμησης των ελληνικών γριγρί είναι: η Καβάλα, η Χίος, η Μυτιλήνη, η Λευκάδα, η Πάτρα, ο Πειραιάς, ο Βόλος, η Θεσσαλονίκη, η Χαλκίδα και άλλα

Υπερπόντια αλιεία γίνεται με μεγάλα ποντοπόρα αλιευτικά πλοία στα αλιευτικά πεδία των ωκεανών. Στην Ελλάδα εμφανίστηκε το 1952 με ένα μόνο σκάφος, το "Ευριδίκη". Το 1972 όμως απασχολούσε πάνω από 53 σκάφη και εξοπλισμένα με τελειώς σύγχρονα μέσα. Η φτώχεια των ελληνικών θαλασσών και η διαρκής αύξηση της ζήτησης των προϊόντων της θάλασσας, έστρεψε την προσοχή των αλιευτικών συγκροτημάτων και προς την κατεύθυνση της υπερπόντιας αλιείας.

Τα υπερπόντια αλιευτικά σκάφη διαθέτουν μεγάλα ψυγεία και εφαρμόζουν την τεχνική της κατάψυξης στα ψάρια που πιάνουν. Η τεχνική αυτή στηρίζεται στην ταχύτατη και βαθιά κατάψυξη με σταθερή κατώτερη θερμοκρασία 29° Κελσίου. Τα κατεψυγμένα ψάρια μπορούν να διατηρηθούν σε συνθήκες κατάψυξης για αρκετά μεγάλα χρονικά διαστήματα. Έτσι τα ποντοπόρα πλοία-ψυγεία μπορούν να πραγματοποιούν μακροχρόνιες αλιευτικές εξορμήσεις και να πετυχαίνουν μεγαλύτερη συγκομιδή. Το υπερπόντιο ψάρεμα γίνεται στον Ατλαντικό ωκεανό σε διάφορους "πάγκους" στα παράλια της Μαυριτανίας, όπου αναβλύζουν ψυχρά ανοδικά ρεύματα, στον Ινδικό, στα παράλια της Αιθιοπίας, στον Περσικό Κόλπο κ.ά. Τα κατεψυγμένα ψάρια είναι φτηνότερα στον καταναλωτή χωρίς όμως να υστερούν σε ποιότητα (φαγκριά, λυθρίνια, μπαρμπούνια, γλώσσες, ροφοί, σφυρίδες κ.ά.).

Η σπογγαλιεία

Είναι ένας καινούριος κλάδος της ελληνικής αλιείας, ο οποίος αναπτύχθηκε ιδίως μετά την προσάρτηση των Δωδεκανήσων και είναι ένας ειδικός κλάδος. Τα σφουγγάρια μαζεύονται, επεξεργάζονται και πηγαίνουν στην αγορά, τόσο στην εσωτερική όσο και στο εξωτερικό. Πολλά άτομα από τα άγονα νησιά του Αιγαίου ασχολούνται με το επικίνδυνο επάγγελμα του δύτη-σφουγγαρά. Διενεργείται κυρίως τόσο στα δικά μας νησιά στις θαλάσσιες περιοχές της Δωδεκανήσου, της Κρήτης και της Κύπρου, όσο και στα παράλια της Βόρειας Αφρικής. Τα τελευταία χρόνια όμως η σπογγαλιεία αντιμετωπίζει μεγάλες δυσκολίες, επειδή τα κράτη της Βόρειας Αφρικής δημιουργούν προβλήματα στους σφουγγαράδες μας και επειδή τα πλαστικά σφουγγάρια χρησιμοποιούνται πλατιά από τον κόσμο, γιατί είναι πολύ φτηνότερα. Φημισμένοι σφουγγαράδες είναι οι κάτοικοι της Καλύμνου, που βουτούν συνήθως με σκάφανδρα σε μεγάλα βάθη για να μαζέψουν αυτά τα περίεργα θαλάσσια ζώα, που ο σκελετός τους είναι γνωστός σε όλους μας - το σφουγγάρι. Μεγάλες γιορτές και πανηγύρια γίνονται όταν ξεκινούν για το πολύμηνο ταξίδι οι σφουγγαράδες. Το μάζεμα των σφουγγαριών γίνεται με διάφορους τρόπους.

Στο εσωτερικό της χώρας

Εκτός από τις θαλάσσιες περιοχές, αλιεία γίνεται και στο εσωτερικό της χώρας, στα ποτάμια, τις λίμνες και τις λιμνοθάλασσες, καθώς και σε τεχνητές λίμνες, που κατασκευάζονται για φράγματα, όπως είναι των Κρεμαστών, Καστρακίου, Ταυρωπού, Λάδωνα, Λούρου κ.ά. Το ψάρεμα στα εσωτερικά γλυκά νερά έχει κυρίως τοπικό χαρακτήρα και δεν αντιπροσωπεύει σημαντικό οικονομικό μέγεθος. Τελευταία γίνονται προσπάθειες εμπλουτισμού των χερσαίων ελληνικών υδάτων με περισσότερες και ευγενέστερες ποικιλίες. Η αλιεία στα χερσαία νερά προμηθεύει με ικανές ποσότητες ψαριών τους ορεινούς πληθυσμούς, που δύσκολα προμηθεύονται νωπά θαλασσινά ψάρια. Το 1967, για πρώτη φορά, εμφανίστηκαν στην αγορά της Αθήνας πέστροφες από τα ποτάμια της βόρειας Ελλάδας. Οι κυριότερες λιμνοθάλασσες είναι: η Μπουρού, η Αγουλινίτσα, το συγκρότημα των ιχθυοτροφείων Μεσολογγίου Αιτωλικού, οι λιμνοθάλασσες της Κεραμωτής, της Βάσοβας κ.ά. Τα ψάρια, που πιάνονται, εδώ είναι κυρίως: κέφαλοι, τσιπούρες, χέλια, λαβράκια, σπάροι κ.ά. Το ψάρεμα στις λιμνοθάλασσες γίνεται μέσα σε κατάλληλα περιφραγμένους χώρους από καλαμωτές (τα λεγόμενα διβάρια).

Ιχθυογεννητικοί σταθμοί

Με σκοπό την αύξηση και βελτίωση της εσωτερικής αλιείας ιδρύθηκαν οι ιχθυογεννητικοί σταθμοί Λούρου, Έδεσσας, Δράμας κ.ά. Στους σταθμούς αυτούς, με επιστημονική παρακολούθηση γίνεται αναπαραγωγή εκλεκτών ποικιλιών ψαριών των γλυκών νερών και κυρίως πέστροφες (γνωστά το πεστροτροφείο στο νομό Ιωαννίνων) και κυπρίνοι. Τα "ιχθύδια", όπως ονομάζει η επιστήμη τα μικρά ψαράκια, τα μεταφέρουν από τους ιχθυογεννητικούς σταθμούς σε λίμνες και ποτάμια. Εκεί, στο φυσικό τους πια περιβάλλον, τα ιχθύδια μεγαλώνουν και με αυτόν τον τρόπο το αλιευτικό περιεχόμενο των εσωτερικών νερών εμπλουτίζεται.

Λιμνοθάλασσες, που χρησιμοποιούνται για ιχθυοκαλλιέργεια, είναι η λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου, της Λογαρούς και του Τσουκαλιού στον Αμβρακικό κόλπο, της Βιστωνίδας στο Πόρτο Λάγο στη Θράκη και μερικές άλλες.

Οι κυριότερες ελληνικές λίμνες με ψάρια είναι: η Βόλβη, οι λίμνες της Καστοριάς, των Ιωαννίνων και οι Πρέσπες, ενώ εμπλουτίζονται με ψάρια όλες οι τεχνητές λίμνες. Ποτάμια με αρκετές ποσότητες ψάρια είναι, ο Έβρος, ο Νέστος, ο Στρυμόνας, ο Αξιός, ο Αλιάκμονας, ο Πηνειός και μερικοί άλλοι μικρότεροι και σε λιγότερη ποσότητα αλιευμάτων.

Ρίχνοντας λοιπόν μια γενική ματιά στις ελληνικές θάλασσες, θα παρατηρήσουμε ότι δεν περιέχουν σημαντικό αλιευτικό πλούτο. Σπουδαιότεροι κλάδοι της ελληνικής θαλάσσιας αλιείας είναι, η μικρή ή παράκτια αλιεία, η μέση η μεσογειακή, που είναι κι η αποδοτικότερη, και η μεγάλη ή υπερπόντια αλιεία. Η σπογγαλιεία αποτελεί έναν ειδικό κλάδο της θαλάσσιας αλιείας και έχει αναπτυχθεί σε ορισμένα άγονα νησιά του Αιγαίου και κυρίως στα Δωδεκάνησα που έχουν την μεγαλύτερη παράδοση. Οι σφουγγαράδες φτάνουν ως την Κύπρο και τις βόρειες ακτές της Αφρικής.

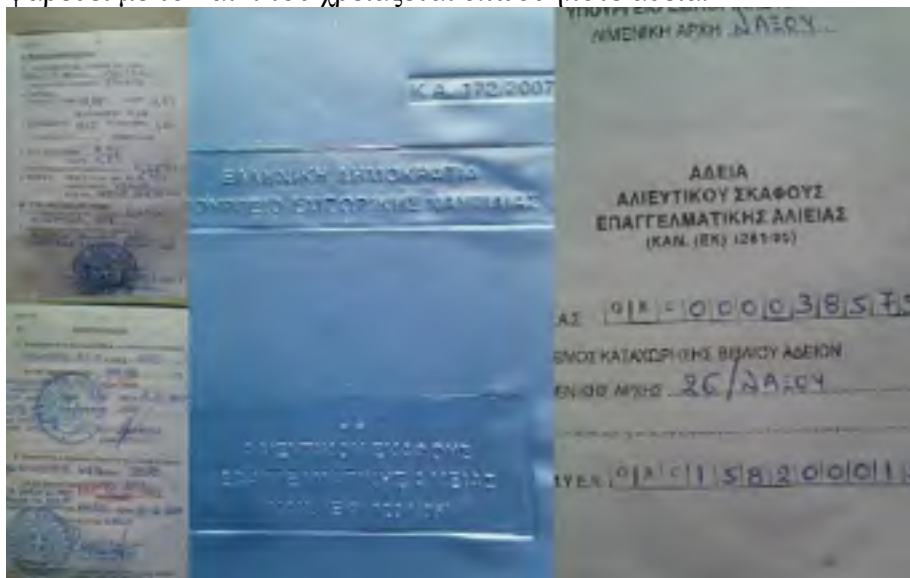
Η ιχθυοκαλλιέργεια όμως στις λιμνοθάλασσες και στη θάλασσα τα τελευταία χρόνια είναι αρκετά σημαντική, με δυνατότητες η Ελλάδα να παράγει μεγάλο ποσοστό ψαριών που καλύπτει της ανάγκες της εσωτερικής αλλά και της Ευρωπαϊκής αγοράς.

ΚΑΪΚΙΑ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Καΐκι είναι το σκάφος που χρησιμοποιείται για αλιεία. Για να ξεκινήσει κάποιος να ψαρεύει με το καΐκι του χρειάζεται οπωσδήποτε άδεια.

Ένα καΐκι αποτελείται από:

Την πλώρη, που είναι το μπροστινό μέρος του καΐκιού.

Την πρύμνη, που είναι το πίσω μέρος του καΐκιού.

Προπέλα και τιμόνι

Άγκυρα

Το μηχανοστάσιο

Το αμπάρι, το οποίο βρίσκεται στη μέση και μέσα υπάρχουν κρεβάτια για να ξεκουράζονται οι ψαράδες και ψυγείο γεμάτο πάγο για τη συντήρηση των ψαριών.

Τη γέφυρα, η οποία βρίσκεται συνήθως στην πρύμνη και εκεί βρίσκονται τα μηχανήματα του σκάφους (βυθόμετρο, ραντάρ κλπ.) και φυσικά, το τιμόνι.

Τα φώτα, τα οποία βρίσκονται πάνω από τη γέφυρα. Υπάρχουν συνολικά επτά φώτα, τα οποία χωρίζονται σε τρεις ομάδες, για διαφορετικές χρήσεις. Ένα κόκκινο, ένα

πράσινο και ένα άσπρο για την πορεία, δύο κόκκινα για ακυβερνησία, ένα άσπρο και

ένα πράσινο για την αλιεία.

Το άλμπουρο

ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ

Βυθόμετρο

Είναι ένα είδος τηλεόρασης που δείχνει τα μέτρα στο βυθό

Πλότερ

Συνδέεται με το βυθόμετρο και καταγράφει τα στίγματα, δηλαδή τους τόπους, και τα περνάει σε μνήμη.

Ραντάρ

Μηχάνημα το οποίο, σε περίπτωση ανάγκης, ειδοποιεί άλλα καΐκια που βρίσκονται κοντά.

Βίντσι

Ένα είδος γερανού, το οποίο σηκώνει πράγματα, κυρίως δύχτυα.

Ποξίδα

VHF

Απόγη

Χρησιμεύει για την αλιεία μικρών ψαριών.

Γάντζος

Με αυτό μπορείς να σηκώσεις κάποιο μεγάλο ψάρι ή να πιάσεις κάτι που σου έχει πέσει στη θάλασσα.

Μπαλόνια

Διάφορα είδη σχοινιών

Επίσης, ένα καΐκι πρέπει υποχρεωτικά να έχει:

Φαρμακείο πρώτων βοηθειών

10 βεγγαλικά, για περίπτωση ανάγκης.

2 καπνογόνα.

2 πυροσβεστήρες.

Κυκλικά σωσίβια, ανάλογα με το μέγεθος του πληρώματος (πχ πάχος).

1 τετράγωνη σκεδιά, η οποία βρίσκεται πάνω στη γέφυρα.

ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΛΙΕΙΑΣ

Γενικά με τον όρο αλιευτικό εργαλείο χαρακτηρίζεται οποιοδήποτε μέσον με το οποίο επιχειρείται οποιοδήποτε είδος αλιείας. Στη πράξη όμως πολλές φορές με το ίδιο όνομα του αλιευτικού εργαλείου χαρακτηρίζεται είτε και η επιχειρούμενη μέθοδος (τρόπος) αλιείας, είτε ακόμα και το αλιευτικό σκάφος με το οποίο γίνεται χρήση του συγκεκριμένου μέσου, π.χ. συρτή (εργαλείο, μέθοδος), γρι-γρι (εργαλείο, σκάφος), τράτα (εργαλείο, σκάφος) κ.λπ.

Αναλόγως του τρόπου με τον οποίο χρησιμοποιούνται τα αλιευτικά εργαλεία μπορούμε να τα διακρίνουμε σε τρεις ομάδες:

- α. Στατικά εργαλεία (Δίχτυα, Παραγάδια, Ιχθυοπαγίδες κλπ.)
- β. Δυναμικά εργαλεία (Μηχανότρατα, Γρι-γρι, Βιντζότρατα κλπ)
- γ. Μόνιμοι ή ημιμόνιμοι αλιευτικές εγκαταστάσεις

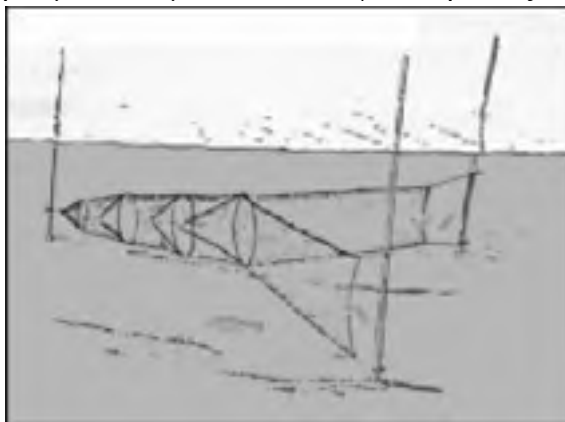
Α. Στατικά εργαλεία ή παθητικά εργαλεία, (παγίδες, βραγχιόδικτα κλπ.) τα οποία δεν μετακινούνται, αλλά οι οργανισμοί συλλαμβάνονται σε αυτά.

1. ΙΧΘΥΟΠΑΓΙΔΕΣ

Ως Ιχθυοπαγίδες ορίζονται τα στατικά αλιευτικά εργαλεία τα οποία ποντίζονται στη θάλασσα και λειτουργούν παθητικά. Γενικά είναι κατασκευασμένα από ένα θάλαμο με ένα ή δύο στόμια που επιτρέπουν την είσοδο των προς σύλληψη αλιευμάτων.

α) Κυλινδρικοί ή κωνικοί δικτυωτοί σάκοι ανοιχτοί στο ένα άκρο, γνωστοί ως Βολκοί ή Νταούλια που είναι στερεωμένοι σε μεταλλικά στεφάνια ή άλλες άκαμπτες δακτυλιοειδείς κατασκευές και χωρίζονται σε διαμερίσματα που συγκοινωνούν μεταξύ τους με ένα μικρό άνοιγμα.

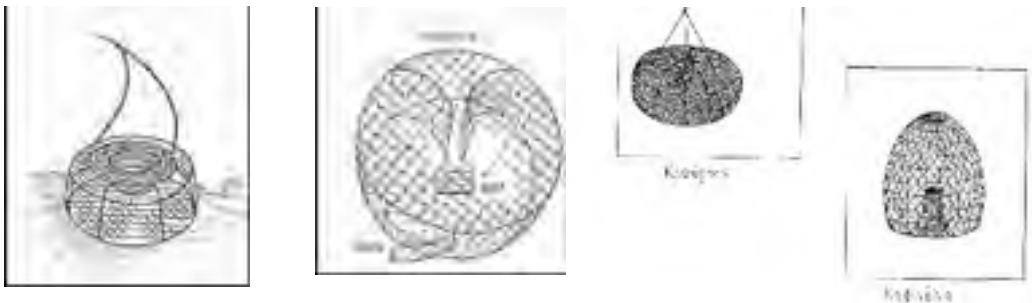
Το συνολικό μήκος του ζεύγους δεν πρέπει να ξεπερνά τα οκτώ (8) μέτρα. Το άνοιγμα του ματιού του δίχτυου δεν μπορεί να είναι μικρότερο από 40 χιλιοστά κατά τη διαγώνιο. Η διάμετρος του στεφανιού ή της δακτυλιοειδούς κατασκευής δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από 60 εκατοστά.

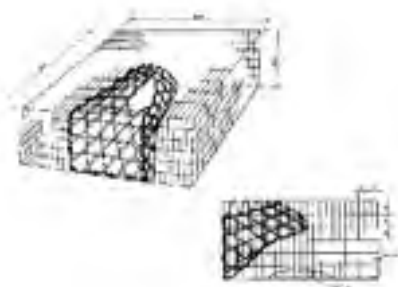

β) Άκαμπτοι κυλινδροειδείς θάλαμοι, ανοιχτοί στο ένα άκρο, γνωστοί ως δοχεία, κιούπι, κουτιά, σωλήνες. Η διάμετρος του στομίου δεν μπορεί να είναι μικρότερη των 12 εκατοστών, το μήκος τους να κυμαίνεται από 25 έως 30 εκατοστά και είναι δυνατόν, να φέρουν βάρος στο εσωτερικό για να είναι δυνατή η πόντιση.

γ) Σφαιροειδείς κλωβοί, γνωστοί ως κοφινέλλα, κιούρτοι κίρτοι, κέρτοι, κοφίνοι. Οι εν λόγω κλωβοί αποτελούνται από άκαμπτο σκελετό, επενδεδυμένο με άκαμπτο δικτυωτό πλέγμα, διαμέτρου μέχρι ενός μέτρου, έχουν ύψος το οποίο δεν υπερβαίνει τα 50 εκατοστά και φέρουν ένα στόμιο με διάμετρο τουλάχιστον 13 εκατοστά.

δ) Παραλληλεπίπεδοι κλωβοί, γνωστοί ως παγίδες. Οι εν λόγω κλωβοί αποτελούνται από άκαμπτο σκελετό, επενδεδυμένο με δικτυωτό πλέγμα ανοίγματος ματιού τουλάχιστον 28 χιλιοστά μετρούμενο κατά τη μεγαλύτερη διαγώνιο και φέρουν δύο ανοίγματα. Το μήκος και το πλάτος του κλωβού δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 80 εκατοστά, ενώ το ύψος δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 45 εκατοστά.

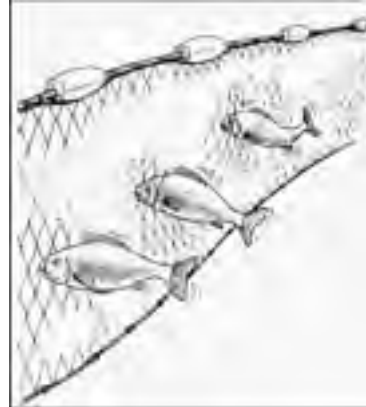

2. ΔΙΧΤΥΑ

α. Σταθερά Απλάδια (βρογχιόδικτα - gillnets)

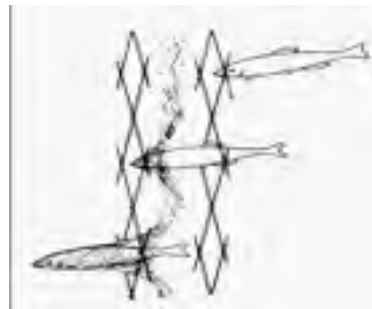
Τα απλάδια (βραγχιόδικτα) χρησιμοποιούνται στα ρηγά νερά και καλύπτουν συνήθως όλο το ύψος από την επιφάνεια ως το βυθό.

Υπάρχουν όμως και απλάδια του βυθού για χονδριχθείς ή απλάδια του αφρού (αφρόδικτα) για τόνους.

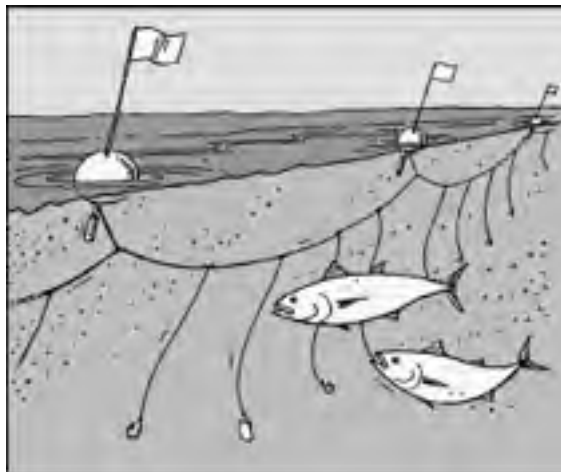
β. Μανωμένο δίχτυ (trammel net) [από την αρχαία λέξη μανός που σημαίνει αραιός]

αποτελούνται από τρία δίχτυα. Το κύριο δίχτυ και δύο εκατέρωθεν αυτού με μεγαλύτερο άνοιγμα ματιών.

γ. Σύνθετα δίχτυα (μισομανωμένα - κλαμπανόδικτα - κλάμπανα)

Το χαρακτηριστικό αυτών των δικτυών είναι ότι, κατά το ήμισυ είναι απλάδια (άνω τμήμα) και κατά το άλλο μισό μανωμένα (κάτω τμήμα). Έχουν μεγάλο άλτος (ύψος) και αλιεύουν από το βυθό μέχρι την επιφάνεια.

3. ΠΑΡΑΓΑΔΙΑ

Είναι αγκιστρωτά, στατικά εργαλεία, που αλιεύουν με την χρήση δολώματος. Το παραγάδι αποτελείται από τα εξής κύρια μέρη:

Έναν επιμήκη σπάγγο που ονομάζεται "μάννα" μικρότερους σπάγγους που δένονται κατά κανονικά διαστήματα στη "μάννα" και καλούνται παράμαλα, τα αγκίστρια τα οποία δένονται στα παράμαλα, τα σχοινιά ποντίσεως του παραγαδιού και τους πλωτήρες.

Τα παραγάδια χωρίζονται σε παραγάδια αφρού και παραγάδια βυθού.

4.ΚΑΛΑΜΩΤΑ

Είναι δίχτυα κυρίως απλάδια για την αλιεία κεφάλων και παρεμπερών ψαριών. Το χαρακτηριστικό τους είναι ότι μπαίνουν δίπλα και έχουν στο πάνω μέρος τους καλάμια που ενώνουν τα δύο δίχτυα μεταξύ τους. Επάνω από τα καλάμια υπάρχει ένα οριζόντιο δίχτυ (σαν κρεβάτι) στο οποίο πιάνονται τα κεφάλια όταν πηδώντας προσπαθούν να ξεφύγουν από τα κάθετα δίχτυα. Είναι εργαλείο που συναντάται σπάνια.

Β.Δυναμικά εργαλεία (Μηχανότρατα, Γρι-γρι, Βιντζότρατα κλπ)

Α) ΓΡΙ - ΓΡΙ

Τα κυκλικά δίχτυα (γρι-γρι) ανήκουν στην κατηγορία των δυναμικών αλιευτικών εργαλείων.

Το γρι-γρι είναι ένα μεγάλο δίχτυ σε σχήμα ορθογωνίου παραλληλογράμμου, του οποίου μπορούμε να κλείσουμε το κάτω μέρος. Έχει φελλούς στο πάνω μέρος και βαρίδια στο κάτω. Είναι σύστημα αλιείας επιφάνειας. Με το γρι - γρι πιάνονται κυρίως αφρόψαρα, δηλαδή αυτά που ζουν ψηλά στην υδάτινη στήλη, όπως: γαύροι, σαρδέλες, φρίσες, γόπες, σαφρίδια, κολιοί, παλαμίδες κλπ.

Όταν μιλάμε για γρι-γρι στο μυαλό μας έρχεται το παραδοσιακό αλιευτικό συγκρότημα που αποτελείται από το κυρίως σκάφος (πρωτοκαϊκό) το οποίο σέρνει το δευτεροκαϊκό και πέντε μικρότερες βάρκες πάνω στις οποίες για τα γρι-γρι νύχτας τοποθετούνται λάμπες με κατευγαστήρα μέχρι 2.000 κεριά. Τα τελευταία χρόνια οι βάρκες έχουν αντικατασταθεί από τα ρομπότ (μικρές σχεδίες πάνω στις οποίες τοποθετούνται οι λάμπες)

Τα γρι-γρι στη χώρα μας διακρίνονται σε γρι-γρι νύχτας και γρι-γρι ημέρας

α. Γρι-γρι Νύχτας:

Επειδή το σύστημα που χρησιμοποιεί το γρι - γρι νύχτας για να προσελκύσει τα ψάρια στηρίζεται στο δυνατό φως που εκπέμπουν λάμπες (θετικός φωτοτροπισμός), αποφεύγει να ψαρεύει όταν έχει πανσέληνο, γιατί τότε το φως των λαμπών είναι αναποτελεσματικό (άλλωστε απαγορεύεται από την νομοθεσία η αλιεία με γρι-γρι δύο ημέρες πριν και δύο ημέρες μετά την πανσέληνο). Έτσι δουλεύει περίπου 26 ημέρες το μήνα και σταματάει (μπαϊντός) τις μέρες που έχει πανσέληνο. Για τον ίδιο λόγο, το πότε και πόσες φορές θα «καλάρει» (θα ρίξει το δίχτυ στη θάλασσα) σε μια νύχτα, εξαρτάται από το φεγγάρι (εμφάνιση - χάσιμο). Βασικό εργαλείο αυτής της μεθόδου είναι τα ρομπότ, μικρές πλωτές σχεδίες που πάνω τους έχουν μια φιάλη προπανίου και λάμπες μέχρι 2.000 κεριών (είναι απαραίτητα δύο). Παρόμοιες λάμπες υπάρχουν σε μια μικρή βάρκα 3-4 μέτρων, σε μια μεγαλύτερη βάρκα και στο ίδιο το καΐκι. Τα τελευταία χρόνια οι λάμπες προπανίου αντικαταστάθηκαν από ηλεκτρικές λάμπες οι οποίες ανάβουν από μπαταρίες που τοποθετούνται πάνω στα ρομπότ.

Το κύριο εξάρτημα του γρι-γρι είναι όπως αναφέραμε παραπάνω το μεγάλο ορθογώνιο δίχτυ, που στο πάνω μέρος του έχει φελλούς και στο κάτω, που είναι βυθισμένο, έχει βαρίδια και σιδερένιους κρίκους μέσα από τους

οποίους περνάει ένα συρματόσχοινο, το οποίο όταν «καλάρουν» το τραβάνε, με αποτέλεσμα το κάτω μέρος του δικτύου να σουρώνει και να κλείνει σαν σάκος.

Αρχικά εντοπίζονται τα ψάρια με το βυθόμετρο ή με το σόναρ, στην οθόνη του οποίου αυτά φαίνονται σαν μικρές κουκίδες. Ο καπετάνιος έχει την ικανότητα να αναγνωρίζει τι είδους ψάρια κινούνται στην περιοχή και φυσικά τον αριθμό τους. Αν αποφασίσει ότι συμφέρει να ψαρέψει, αφήνει ένα ρομπότ. Συνεχίζοντας για λίγο την πορεία του αφήνει και δεύτερο ρομπότ. Στη συνέχεια η μεγάλη βάρκα με επιβάτη ένα μέλος του πληρώματος, που λέγεται λαμπαδόρος, περιφέρεται από ρομπότ σε ρομπότ, χρησιμοποιώντας μόνο τα κουπιά της και κάνοντας απόλυτη ησυχία, και ελέγχει τα ψάρια που μαζεύτηκαν γύρω από αυτά. Αυτός είναι ο υπεύθυνος, μαζί με τον καπετάνιο φυσικά, για το πότε θα καλάρουν (θα ριχτεί το δίκτυ). Ακόμη ελέγχει τα θαλάσσια ρεύματα και προτείνει την πορεία που θα ακολουθήσει το καΐκι όταν θα ρίξει το δίκτυ. Αφού αποφασιστεί ότι ήρθε η ώρα της "καλάδας", ο λαμπαδόρος σβήνει το φως στο πρώτο ρομπότ και με τον τρόπο αυτό παίρνει όλα τα ψάρια που ήταν μαζεμένα κάτω από το φως της δικής του λάμπας. Στη συνέχεια κατευθύνεται προς το δεύτερο ρομπότ, όπου σβήνοντας τη λάμπα του, αφήνει όλα τα ψάρια εκεί. Ταυτόχρονα το καΐκι σβήνει τη δική του λάμπα και αφήνει όλα τα ψάρια στο φως της μικρής βάρκας, η οποία τα οδηγεί στο σημείο που βρίσκεται το δεύτερο ρομπότ. Η μεγάλη βάρκα τώρα έχει φτάσει στο καΐκι και παίρνει τη μία άκρη του δικτύου. Στη συνέχεια το καΐκι, κινούμενο γρήγορα, ρίχνει το δίκτυ, διαγράφοντας ένα

μεγάλο κύκλο γύρω από τα ψάρια, που είναι συγκεντρωμένα κάτω από τη μικρή βάρκα.

Επιστρέφοντας στο σημείο που περιμένει η μεγάλη βάρκα πιάνει και την άλλη άκρη του δικτύου. Τότε τραβούν το

συρματόσχοινο που υπάρχει στο κάτω μέρος του δικτύου με το βίντζι, ώστε να σουρώσει αυτό και να εγκλωβίσει τα ψάρια. Έπειτα, με τη βοήθεια δύο μαγκάνων, που βρίσκονται η μια στην πλώρη του σκάφους και η άλλη στην πρύμη, τραβούν το δίκτυ με τα ψάρια κοντά στο σκάφος και με τις απόχες ή

άλλα κατάλληλα εργαλεία τα παίρνουν πάνω στο σκάφος και τα ρίχνουν σε παγολεκάνες. Αφού τελειώσει η διαδικασία αυτή, τινάζουν και καθαρίζουν το δίχτυ και το τακτοποιούν προσεκτικά, για να είναι έτοιμο για την επόμενη «καλάδα». Στο δρόμο προς το σημείο όπου θα παραδώσουν τα ψάρια, γίνεται η διαλογή και η τοποθέτησή τους σε τελάρα. Η παραπάνω διαδικασία είναι επίπονη και απαιτεί πολλά εργατικά χέρια. Για το λόγο αυτό στο γρι - γρι απασχολούνται περίπου 12 άτομα. Με το γρι - γρι ψαρεύονται αφρόψαρα (σαρδέλες, γαύροι, σαυρίδια, κολιοί, γόπες κ.ά.).

β. Γρι-γρι Ημέρας:

Η ίδια διαδικασία που περιγράφεται παραπάνω στο γρι-γρι νύχτας, ακολουθείται και στο γρι - γρι ημέρας, με τη διαφορά ότι δεν χρησιμοποιούνται τα ρομπότ και οι λάμπες. Οι κύριες διαφορές στους δύο τύπους γρι-γρι είναι στο μέγεθος του δικτύου και στο άνοιγμα του "ματιού" που έχουν τα δίχτυα (στο γρι-γρι ημέρας το άνοιγμα του ματιού του δικτύου είναι 20 χιλιοστ και στο νύχτας 7 χιλιοστά) . Ο τρόπος αλιείας είναι ο ίδιος αφού εντοπιστούν τα ψάρια, το καΐκι τα περικυκλώνει με το δίχτυ χρησιμοποιώντας την ίδια μέθοδο όπως

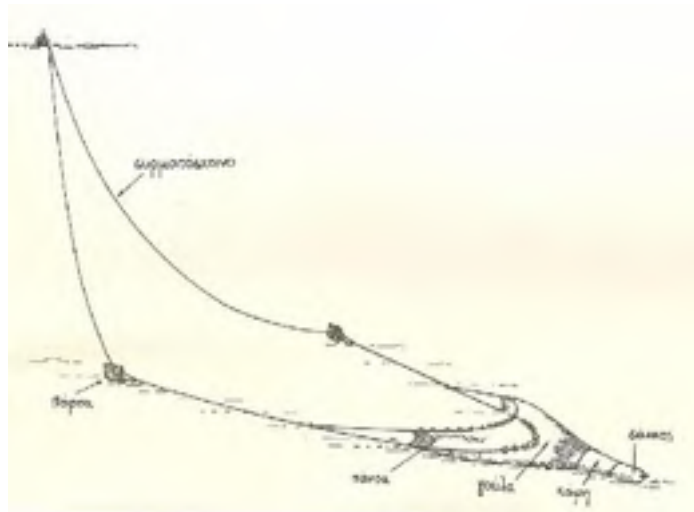
αυτή έχει περιγραφεί.

Τα γρι-γρι ημέρας μπορούν να αλιεύουν και την νύκτα (γιακαμός) εφόσον αλιεύουν μόνο μεταναστευτικά ψάρια. Ο "γιακαμός" βασίζεται στο γεγονός ότι ορισμένα ψάρια φωσφορίζουν την νύκτα και μπορούν να εντοπιστούν από άτομο που βρίσκεται σε ειδική θέση ψηλά στο κατάρτι του σκάφους

Β)Μηχανότρατα

Ανήκει στην κατηγορία των δυναμικών εργαλείων και θεωρείται το πιο αποδοτικό συρόμενο αλιευτικό εργαλείο. Το μηχανοκίνητο σκάφος σύρει ένα μεγάλο δίχτυ την τράτα, που έχει τη μορφή κωνικού σάκου, το ακραίο μέρος του δικτύου με τη μεγαλύτερη πυκνότητα όπου μαζεύονται τα ψάρια ονομάζεται πετσάλι (κατάκωλο). Η τράτα σύρεται από δύο συρματόσχοινα δεμένα σε δύο πλάκες, τους

υδραετούς (πόρτες) που ακουμπούν στον πυθμένα και κρατούν το δίχτυ ανοιχτό όταν το σκάφος κινείται.

Ο αλιευτικός εξοπλισμός μιας μηχανότρατας είναι:

- τα συρματόσχοινα,
- οι πόρτες,
- τα σχοινιά
- η τράτα (δίχτυα και σάκος)
-

Όλη η τράτα την ώρα του ψαρέματος έχει μήκος 40 ως 60 μέτρα. Ο σάκος (πετσάλι) μόνος του έχει μήκος περίπου 5 μέτρα. Το δίχτυ στη βάση του νοητού κώνου που δημιουργείται (στο άνοιγμα του), στο κάτω μέρος (κάτω γραντί) του έχει βαρίδια για να σέρνεται στο βυθό, ενώ στο πάνω μέρος (πάνω γραντί) έχει φελλούς (μπαϊνάκια).

Οι πόρτες (δηλαδή δεξιά και αριστερά) που είναι πλέον μεταλλικές καθώς τις σέρνει το σκάφος και με την αντίσταση που εξασκούν στο νερό έχουν σαν σκοπό να κρατούν ανοιχτό το στόμιο (μπούκο) του δικτυού οριζοντιώς ενώ οι φελλοί και τα βαρίδια (στο πάνω και κάτω γραντί) διατηρούν ανοιχτό το στόμιο καθέτως, καθώς σέρνεται το δίχτυ στο βυθό, πιάνει τα ψάρια που βρίσκονται στο βυθό.

(φωτο: πόρτες μηχανότρατας)
Η μηχανότρατα πρέπει να ψαρεύει σε νερά με βάθος πάνω από 50 μέτρα σύμφωνα με την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία. Ψαρεύει γαρίδες, караβίδες, μπακαλιάρους, μπαρμπούνια, κουτσομούρες, πεσκανδρίτσες, χταπόδια, μοσχιούς κ.ά. Σε γενικές γραμμές, με την μηχανότρατα βυθού συλλέγονται τα βενθικά είδη, δηλαδή αυτά που ζουν πάνω η κοντά στον πυθμένα.

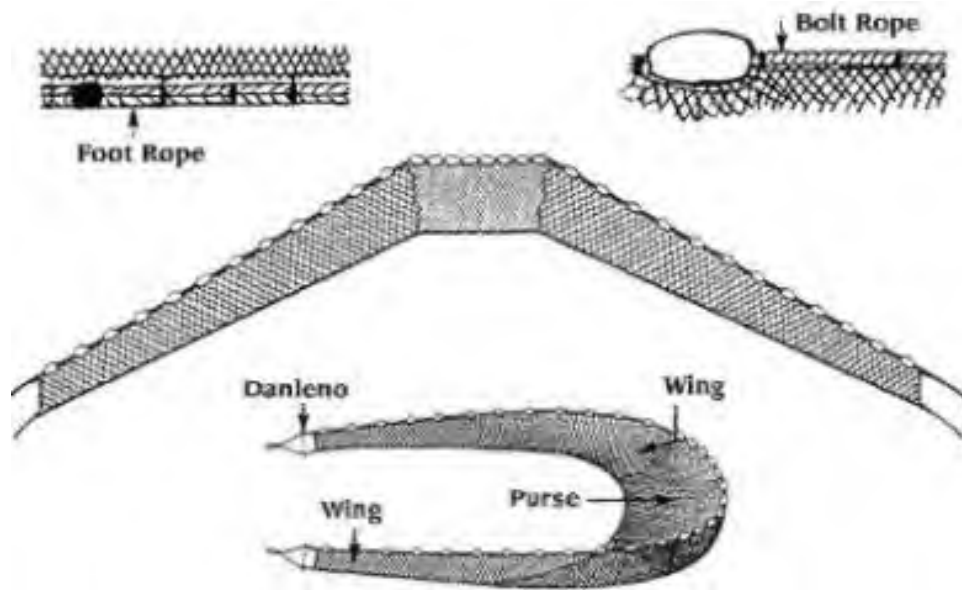
Κατά τη διάρκεια του ψαρέματος η μηχανότρατα κινείται περίπου με ταχύτητα 3 μιλίων την ώρα.

Ειδικότερα, η τράτα μπορεί να αλιεύει είτε στον πυθμένα, είτε στα μεσόνερα (στην Ελλάδα απαγορεύεται η αλιεία με τράτα στα μεσόνερα). Το βάθος αλίευσης ρυθμίζεται από το μήκος των συρματόσχοινων έλξης, σε σχέση με την ταχύτητα αλίευσης.

Η διάρκεια του ψαρέματος, "καλάδα" δεν είναι συγκεκριμένη. Είναι στην απόλυτη κρίση του καπετάνιου και εξαρτάται από την περιοχή συνήθως διαρκεί μια με δύο ώρες. Όταν ο καπετάνιος αποφασίσει ότι πρέπει να τελειώσει η "καλάδα", οι αλιεργάτες σηκώνουν το δίχτυ από τη θάλασσα, αδειάζουν το σάκο με τα ψάρια στην "κουβέρτα", δηλαδή στο κατάστρωμα της μηχανότρατας και ξεχωρίζουν τα ψάρια ανά είδος και τα βάζουν με πάγο στα τελλάρα. Στη συνέχεια τα τοποθετούν σε ψυγεία, όπου διατηρούνται όσο χρόνο χρειάζεται μέχρι να πιάσει το σκάφος σε κάποιο λιμάνι, όπου θα τα ξεφορτώσουν σε φορτηγά ψυγεία, για να οδηγηθούν στην ιχθυόσκαλα, όπου και θα πουληθούν.

Γ)Βιντζότρατα

Έχει το ίδιο σχήμα με το γρίπο.

Λειτουργία:

- Το σκάφος μολάρει την τράτα μαζί με καλούμες σε ευθεία πορεία.
- Στις άκρες της τράτας είναι κοτσαρισμένες δύο σημαδούρες και οι καλούμες.
- Μετά το μολάρισμα γυαλώνει το καΐκι μαζί με τις καλούμες.
- Στη συνέχεια με τη βοήθεια του βιντσιού βιράρουν τα σχοινιά.
- Το εργαλείο παίρνει τη μορφή του γρίπου.

Δ) Συρτή

Η Συρτή είναι ειδικό εργαλείο και μέθοδος ψαρέματος που γίνεται "εν κινήσει" από μικρό μηχανοκίνητο σκάφος, λέμβο, με ταχύτητα περίπου 3-4 κόμβους. Αυτό το αλιευτικό εργαλείο και μέθοδος αλιείας περιλαμβάνεται στην ερασιτεχνική αλιεία. Συνεπώς πρώτιστα θα πρέπει τόσο αυτός που επιχειρεί, όσο και το σκάφος από το οποίο επιχειρείται αυτό το είδος ψαρέματος, να είναι εφοδιασμένοι με ερασιτεχνική άδεια αλιείας, ατομική και σκάφους αντίστοιχα.

Απαραίτητες όμως προϋποθέσεις είναι αφενός μεν η καλή γνώση των ψαρότοπων, περιοχών μεγάλης διέλευσης ψαριών, αφετέρου η γνώση του λεγόμενου «παλμού» δηλαδή των κινήσεων που επιχειρούνται στο εργαλείο από έναν καλό τεχνίτη του είδους αυτού. Γεγονός είναι ότι ψάρια υπάρχουν σε όλα τα βάθη από την επιφάνεια μέχρι το βυθό. Κατά συνέπεια το εργαλείο αυτό χρησιμοποιείται για ψάρεμα στον

αφρό ή στο μισό βάθος ή λίγο πιο πάνω από τον βυθό. Έτσι η συρτή διακρίνεται σε δύο κύριες κατηγορίες: συρτή αφρού και συρτή βυθού.

Η φιλοσοφία της αλιευτικής αυτής μεθόδου βασίζεται ουσιαστικά στη παραπλάνηση των ψαριών και στη πρόκληση του κυνηγετικού ενστίκτου τους βλέποντας να διέρχεται πλησίον τους το δόλωμα το οποίο και θα προσπαθήσουν να το αρπάξουν, με συνέπεια ν' αγκιστρωθούν σ' αυτό. Έτσι στη συρτή βυθού δεν είναι καθόλου σπάνια η αλιεία συναγρίδας, στείρας και ροφού που θεωρούνται εξαιρετικά αρπακτικά ψάρια.

Εργαλείο - αρματωσιά

Η μέθοδος της συρτής επιχειρείται από την πρύμνη του σκάφους, με δύο τρόπους: είτε κρατώντας με το χέρι την πετονιά η οποία σύρεται, (συρτή αφρού), είτε με "αλιευτικό καλάμι συρτής" που είναι στερεωμένο στη πρύμνη του σκάφους, ιδιαίτερα διαδεδομένος τρόπος στο εξωτερικό, (συρτή βυθού). Η λεγόμενη "βασική αρματωσιά" της συρτής είναι με διπλά αγκίστρια. Σημειώνεται ότι το αλιευτικό εργαλείο της συρτής προς διάκριση της ομώνυμης μεθόδου λέγεται και συρταρέλι ή και συρταρόλι.

Παλαιότερα στο συρταρέλι προσαρμόζονταν βαρίδια με τα οποία επιχειρούνταν η αλιεία σε ανάλογο βάθος ως ενιαίο εργαλείο. Σήμερα το εργαλείο αυτό αποτελείται από δύο βασικά μέρη. Το κάθετο τμήμα με το οποίο προσδιορίζεται το βάθος αλιείας και το οριζόντιο τμήμα καλούμενο αρματωσιά στην άκρη της οποίας φέρεται το παράμαλλο του διπλάγκιστρου. Το πρώτο, κάθετο τμήμα, αποτελείται από πετονιά, διαμέτρου (συνηθέστερα) 0,70 και μήκους αναλόγου του βάθους, στην άκρη του οποίου φέρεται μαζί με το βαρίδι ανοξείδωτος δακτύλιος. Στο δακτύλιο αυτό συνδέεται αφενός μεν το νήμα του καλαμιού, αφετέρου το οριζόντιο τμήμα δηλαδή η αρματωσιά που την αποτελεί νάιλον μήκους περίπου 25 - 30 μέτρα, διαμέτρου επίσης 0,70 η οποία καταλήγει σε "στριφτάρι". Στο στριφτάρι αυτό συνδέεται με κόμπο το παράμαλλο που αποτελείται από νήμα, συνήθως από ανθρακικό φθόριο, μήκους 30-40 εκατοστών και διαμέτρου 0,70, στο οποίο συνδέονται τα δύο αγκίστρια "κατά σειρά" έτσι ώστε το δεύτερο ν' αποτελεί και την απόληξη του εργαλείου. Σημειώνεται ότι το τελευταίο αυτό τμήμα θα πρέπει να είναι αρκετά ανθεκτικό διότι αυτό θα υποστεί και τα περισσότερα δαγκώματα του ψαριού στη προσπάθειά του ν' απελευθερωθεί, συνεπώς θα πρέπει ν' αποφεύγεται η κοινή μεσηνέζα.

Ε) Εργαλεία Αλιείας Οστράκων, Κοραλλιών και Σπόγγων

1.Αργαλειός

Συρόμενο εργαλείο για την αλιεία οστράκων.

Ο αργαλειός αποτελείται από μεταλλικό τριγωνικό πλαίσιο μετρούμενης μέγιστης διατομής δύο (2) εκατοστών μεγίστου μήκους βάσης 1,20 μέτρων. Εάν η βάση φέρει οδόντωση το μήκος αυτής δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) εκατοστά και η απόσταση μεταξύ των οδόντων τουλάχιστον 1,5 εκατοστά.

Το χρησιμοποιούμενο δίχτυ για τη συλλογή των οστράκων που προσαρμόζεται στον αργαλειό, δεν επιτρέπεται να είναι μεταλλικό, το άνοιγμα ματιού πρέπει να είναι τουλάχιστον 35 χιλιοστά μετρούμενο κατά πλευρά τετραγώνου και το συνολικό βάρος του αργαλειού μέχρι 12 κιλά.

Το συνολικό μήκος του σάκου του αργαλειού δεν πρέπει να ξεπερνάει τα 1,50 μέτρα. Ο αργαλειός αλιεύει συρόμενος από κινούμενο σκάφος με σχοινί που δεν επιτρέπεται να είναι μεταλλικό. Κάθε σκάφος που είναι εφοδιασμένο με σχετική άδεια, πρέπει να φέρει και να χρησιμοποιεί μόνο έναν αργαλειό.

2. Τσουγκράνα

Η τσουγκράνα αποτελείται από μεταλλικό στέλεχος (βάση) μήκους 30 εκατοστών και πλάτους 2 εκατοστών. Η βάση του στελέχους φέρει οδόντωση, το μήκος της οποίας δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερο από 3 εκατοστά και η απόσταση μεταξύ των οδόντων τουλάχιστον 3 εκατοστά. Διά των δύο άκρων του το στέλεχος, μέσω μεταλλικής ημικυκλικής στεφάνης συνδέεται κάθετα με μακρύ ιστό (κοντάρι) μήκους μέχρι 5 μέτρα.

Το χρησιμοποιούμενο δίχτυ για τη συλλογή των οστράκων, που προσαρμόζεται στη τσουγκράνα, δεν επιτρέπεται να είναι μεταλλικό, το άνοιγμα του ματιού πρέπει να είναι τουλάχιστον 35 χιλιοστά, μετρούμενο κατά πλευρά τετραγώνου.

Η τσουγκράνα αλιεύει όστρακα συρόμενη με τα χέρια, χωρίς τη βοήθεια οποιουδήποτε μηχανικού μέσου.

3. Μεταλλική ράβδος (ιτζένιο)

Μεταλλική ράβδος συρόμενη από το σκάφος το πολύ τριών (3) μέτρων και μία ανά σκάφος.

Τεχνικά στοιχεία:

- Βάρος μεταλλικής ράβδου 100-150 Kg
- Μήκος μεταλλικής ράβδου έως 3 μέτρα.
- Δίχτυα: Κομμάτια δικτύων οπουδήποτε ανοίγματος που δένονται στη ράβδο.

Αρχή λειτουργίας:

Η μεταλλική ράβδος σέρνεται με σχοινί (κάβο) από το σκάφος το οποίο κινείται, εφαπτόμενη στο βυθό. Σπάζει στο πέρασμα της τα κοράλλια, τα οποία στη συνέχεια επικολλούνται στα δίχτυα που είναι προσδεμένα στη μεταλλική ράβδο.

4. Αυγό του Κολόμβου

Ωσειδές συρόμενο εργαλείο και ένα ανά σκάφος.

Τεχνικά στοιχεία:

- Μάρμαρο σχήματος ωσειδές βάρους 100-150 Kg, στο οποίο προσδέονται δίχτυα.
- Μήκος δικτύων μέχρι 10 μέτρα.
- Δίχτυα: Κομμάτια δικτύων οπουδήποτε ανοίγματος που δένονται στη ράβδο.

5. Γκαγκάβα

Συρόμενο εργαλείο για την αλιεία σφουγγαριών, κοραλλιών

- Σχήμα: τριγωνικό μεταλλικό πλαίσιο που στη βάση του τοποθετείται ο σάκος
- Βάση πλαισίου: παραλληλόγραμμη 3-4 μέτρα.
- Σάκος: μήκος περίπου 8 μέτρα και μάτι από 150-170 mm
- Λειτουργία: Σε ομαλούς βυθούς μέχρι 80 οργιές.

- ο Το σαλπάρισμα γίνεται από μηχανοκίνητο σκάφος με τη βοήθεια βιντσιού.

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Στην Ελλάδα, η αλιεία, ως ιδιαίτερος κλάδος της εθνικής οικονομίας, υπάγεται διοικητικά στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Γεωργίας και ειδικότερα της ομώνυμης Διεύθυνσης Αλιείας, που έχει και την ευθύνη τόσο της επιστημονικής παρακολούθησης όσο και τον νομοθετικό καθορισμό των τρόπων (μεθόδων), των μέσων, των ζωνών καθώς και των εποχών της δραστηριοποίησής της.

Και η μεν αστυνόμευση της θαλάσσιας αλιείας, ειδικά για τον έλεγχο και τη τήρηση της σχετικής νομοθεσίας, αποτελεί αρμοδιότητα των οργάνων του Λιμενικού Σώματος που υπάγεται στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, η δε εκείνη των εσωτερικών υδάτων (ποταμών, λιμνών) υπάγεται στην "κατά τόπο" αρμοδιότητα των αστυνομικών Αρχών της ΕΛ.ΑΣ (εκτός της επιθεώρησης των σκαφών και της χορήγησης των προβλεπομένων αδειών). Όσον αφορά στη διακίνηση των αλιευμάτων εκτός χώρου αρμοδιότητας του Λιμενικού Σώματος ο έλεγχος αυτών γίνεται από υγειονομικές και άλλες υπηρεσίες των κατά τόπους Νομαρχιών.

Τέλος η στατιστική παρακολούθηση της αλιευτικής δραστηριότητας (επαγγελματικής αλιείας), εντός των ελληνικών χωρικών υδάτων, καθώς και της ελληνικής εκείνης "υπερπόντιας αλιείας", αποτελεί αντικείμενο έρευνας και παρακολούθησης της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας που διενεργείται είτε από δικούς της υπαλλήλους είτε μέσω των κατά τόπους τελωνειακών Αρχών της Χώρας, που υπάγονται στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών

Γενικοί περιορισμοί αλιείας

1. Σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, που ισχύουν, εντός της ελληνικής επικράτειας (χωρικών υδάτων), δικαίωμα αλιείας έχουν μόνο οι κάτοχοι σχετικών

αδειών (ερασιτεχνικής ή επαγγελματικής αλιείας), που διακρίνονται σε ατομικές και σκάφους, (με ή απο το οποίο διενεργείται αυτή). Τα έντυπα αυτά, των οποίων η αξία αποτελούν έσοδα του Ν.Α.Τ., χορηγούνται και ανανεώνονται από τις κατά τόπο Λιμενικές Αρχές.

2. Για αλιεία με καλάμι ή πετονιά που διενεργείται από τη ξηρά, (προβλήτες, βράχους, παραλίες, κ.λπ.), καθώς ομοίως και περιστασιακή από αγκυροβολημένα πλοία, δεν απαιτείται άδεια.

3. Απαγορεύεται οποιαδήποτε αλιευτική δραστηριότητα εντός λιμένων και μέχρι 100 μ. από τις εισόδους των, από συνήθεις πορείες πλοίων ιδίως σε διαύλους, πορθμούς, καθώς και σε περιοχές παράλλαξης και αλλαγής πορειών των πλοίων.

4. Επίσης απαγορεύεται ομοίως σε απόσταση μικρότερη των 200 μ. από ναυστάθμους, πάσης φύσεως ναυτικές και στρατιωτικές εγκαταστάσεις, ναυτικά οχυρά, παρατηρητήρια και αεροδρόμια, καθώς επίσης και σε απόσταση μικρότερη των 500 μ. από υποβρύχιες εγκαταστάσεις π.χ. καλωδίων επικοινωνιών κ.λπ. κυρίως από συρόμενα αλιευτικά εργαλεία.

5. Τα αλιευτικά εργαλεία που μένουν στη θάλασσα (στατικά αλιευτικά εργαλεία) πρέπει να σημαίνονται.

6. Απαγορεύεται οποιαδήποτε υποβρύχια αλιευτική δραστηριότητα με προβολέα.

7. Απαγορεύεται η χρήση χαρακτηρισμένων επαγγελματικών αλιευτικών εργαλείων από ερασιτέχνες αλιείς.

8. Επίσης απαγορεύεται η αλιεία και διάθεση ψαριών που έχουν μήκος μικρότερο των 8 εκατοστών, (μετρούμενο απ' άκρη του ρύγχους μέχρι της νοητής γραμμής που ενώνει τα άκρα του ουραίου πτερυγίου).

9. Η τυχόν επιχειρούμενη αλιεία με χημικά ή εκρηκτικά μέσα επισύρει πολύ αυστηρές κυρώσεις, με συνακόλουθες επιπτώσεις.

10. Για επιμέρους περιορισμούς τόσο τοπικούς όσο και χρονικούς απαιτείται προηγούμενη ενημέρωση και λήψη οδηγιών από τις κατά τόπους λιμενικές Αρχές. Επιμέρους περιορισμοί κατά αλιευτικό εργαλείο ή αλίευμα αναφέρονται στα οικεία άρθρα.

A) ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ

Αγαπητοί φίλοι και φίλες της θάλασσας και του ψαρέματος.

Στο κείμενο έγινε προσπάθεια να αναφερθούν όλοι οι κανονισμοί άσκησης της ερασιτεχνικής αλιείας που ισχύουν με σκοπό την ενημέρωση σας στην προσπάθεια προστασίας των ελληνικών θαλασσών και των αλιευμάτων της περιοχής μας.

Πριν ξεκινήσετε για ψάρεμα σας προτείνουμε να ενημερωθείτε για τα ισχύοντα που καθορίζουν τον τρόπο άσκησης της ερασιτεχνικής αλιείας στα χωρικά ύδατα της Ελλάδας για να συμβάλλετε κι εσείς στην κοινή προσπάθεια όλων μας για καθαρές και πλούσιες σε αλιεύματα ελληνικές θάλασσες.

Η ερασιτεχνική - αθλητική αλιεία διέπεται από τις διατάξεις του Π.Δ. 373/1985 (ΦΕΚ 131 Α') όπως τροποποιήθηκε με το το άρθρο 6 του Π.Δ. 86/1998 (ΦΕΚ 78 Α'), καθώς και από τον Καν.(ΕΚ)1967/2006.

Η ερασιτεχνική - αλιευτική αλιεία είναι η αλιεία που σκοπό έχει τη ψυχαγωγία ή την άθληση και όχι το βιοπορισμό ή την απόκτηση εισοδήματος.

Η ερασιτεχνική αλιεία με σκάφος τόσο στη θάλασσα όσο και στις λίμνες και τα ποτάμια απαιτεί την έκδοση άδειας ερασιτεχνικής αλιείας, που εκδίδεται από τις κατά τόπους Λιμενικές Αρχές και τα Αστυνομικά Τμήματα (για τα εσωτερικά νερά). Επίσης οι ερασιτέχνες αλιείς πρέπει να είναι εφοδιασμένοι με ατομική αστυνομικής φύσεως, άδεια αλιείας που εκδίδεται από τη Λιμενική Αρχή. Από την υποχρέωση αυτή εξαιρούνται οι ερασιτέχνες αλιείς που αλιεύουν από την ξηρά (άρθρο 232 Γενικός Κανονισμός Λιμένα).

Τι Επιτρέπεται:

- Το ψάρεμα ψαριών και κεφαλόποδων (χταπόδια, καλαμάρια, σουπιές, μοσχιόι κ.λπ.) συνολικού βάρους μέχρι 10 κιλών το εικοσιτετράωρο με παραγάδια ή μέχρι 5 κιλών για όλα τα άλλα εργαλεία, για κάθε ψαρά και πάντα σύμφωνα με τα επιτρεπόμενα ελάχιστα μεγέθη που ισχύουν κάθε φορά (π.χ. ελάχιστο επιτρεπόμενο βάρος χταποδιού 500 γρ., μέγεθος σφυρίδας-ροφού 45 εκ.). Εξαιρείται η περίπτωση που ένα ψάρι μόνο του έχει μεγαλύτερο βάρος.
- Το ψάρεμα με παραγάδια με αριθμό αγκιστριών μέχρι 150 για κάθε ψαρά που επιβαίνει στο σκάφος και μέγιστο συνολικό αριθμό 300 αγκίστρια για κάθε σκάφος ανεξάρτητα αριθμού επιβαινόντων ψαράδων (εδώ υπονοείται ότι όσοι θεωρούνται ψαράδες σε ένα σκάφος πρέπει να φέρουν μαζί τους και την ατομική άδεια ερασιτεχνικής αλιείας).
- Το ψάρεμα με παγίδες (ή αλλιώς κοφινέλλα- κιούρτοι) μέχρι 2 τον αριθμό για κάθε ψαρά και με άνοιγμα οπής πλέγματος τουλάχιστον 40 χιλιοστά.
- Το ψάρεμα με ψαροτούφεκο με ελεύθερη κατάδυση κατά τη διάρκεια της ημέρας (από ανατολής μέχρι δύσεως ηλίου) και με υποχρεωτική χρήση επιπλέον σημαντήρα υποβρύχιας δραστηριότητας, ορατό από απόσταση τουλάχιστον 300 μέτρων σε κανονικές συνθήκες. Εάν συνοδεύεται από πλωτό θα πρέπει να υπάρχει σήμανση σε εμφανές σημείο του σκάφους και ο υποβρύχιος αλιέας έχει ακτίνα δράσης 50 μέτρα από το σκάφος ή τον επιπλέοντα σημαντήρα.
- Το ψάρεμα με απόχη και λοιπά αγκιστρωτά εργαλεία (καθετή, συρτή, πετονιά, πεταχτάρι κ.λπ.) χωρίς κανένα περιορισμό. (Συμπεριλαμβάνεται η χρήση του μηχανισμού βαθιάς καθετής).
- Το ψάρεμα με καμάκι χεριού χωρίς περιορισμούς την ημέρα, αλλά τη νύχτα μόνο με τη χρήση λάμπας ΛΟΥΞ έντασης μέχρι 500 κεριά και χωρίς καταυγαστήρα.
- Η αλιεία για δολώματα μόνο, σκουληκιών της άμμου, πεταλίδων, κατσιμάμαλου, στρομπαριού, ποδαράτου, πορφύρας, κυρικιού,

σκαλτσινιού, μέχρι 30 άτομα για κάθε είδος ημερησίως για κάθε ψαρά χωρίς σκάφος ή μέχρι 60 άτομα για κάθε σκάφος εφόσον συλλέγονται με μικρό φτυάρι ή σπάτουλα και κατά τη διάρκεια της ημέρας (μια ώρα μετά την ανατολή μέχρι μια ώρα πριν τη δύση του ηλίου). Το σκουλήκι της άμμου απαγορεύεται από 1 Φεβρουαρίου μέχρι 31 Μαΐου ή αν είναι μικρότερο από 5 εκατοστά. Οι πεταλίδες από 1 Απριλίου έως 31 Μαΐου και σε κάθε περίπτωση μικρότερες των 3 εκατοστών και τα υπόλοιπα από 1 Μαΐου έως 31 Αυγούστου και όχι μικρότερα από 5 εκατοστά.

Απαγορεύεται:

- Η χρήση κάθε είδους διχτύων.
- Η αλιεία ερυθρού τόνου (Thunnus thynnus)
- Καθ' όλο το έτος το ψάρεμα με χρήση φωτεινών πηγών (φακοί, λάμπες, ΛΟΥΞ, κτλ) εκτός της περίπτωσης ψαρέματος με καμάκι χεριού με λάμπα ΛΟΥΞ χωρίς καταυγαστήρα και έντασης μέχρι 500 κεριά. Σε κάθε περίπτωση απαγορεύεται η χρήση κάθε φωτιστικού μέτρου για αλιεία σε απόσταση 200 μέτρων από τοποθετημένα στο νερό δίχτυα τύπου "καρτέρι".
- Το μήνα Μάιο κάθε έτους το ψάρεμα με παραγάδια καθώς και ψαροτούφεκο.
- Η χρήση παραγαδιών για αλιεία άκρως μεταναστευτικών ειδών (ξιφίας, τονοειδή, παλαμίδα, κυνηγός κλπ.).
- Η αλιεία των υπολοίπων θαλασσιών οργανισμών (εκτός των ψαριών, κεφαλόποδων και των ειδών όπως αναφέρθηκαν παραπάνω). Δηλαδή απαγορεύεται: η αλιεία διθύρων, ελασματοβραχιών (καλόγνωμες, πίνες, κυδώνια, μύδια, στρείδια, χτένια κλπ.) γαστεροπόδων (αυτιά, θαλάσσια σαλιγκάρια κλπ.), καρκινοειδών μαλακοστράκων (γαρίδες, караβίδες, αστακοί, καβούρια κλπ.), εχινοδέρμων (αχινοί, αστερίες, ολοθούρια κλπ.), σπόγγοι και κοράλλια.
- Η αλίευση πέραν του ενός ψαριού της οικογένειας των ροφοειδών από κάθε ψαρά.
- Η αλιεία ψαριών κάτω των ελαχίστων επιτρεπομένων μεγεθών όπως ορίζονται στη νομοθεσία.
- Η πώληση και γενικά η εμπορία αλιευτικών προϊόντων.
- Η αλιεία δολωμάτων υπολειπομένων διαστάσεων και για ορισμένες γι' αυτά χρονικές περιόδους και σε θαλάσσιες περιοχές εντός λιμένων και γενικά λιμενικών εγκαταστάσεων, σε περιοχές ναυαγίων, ναρκοπεδίων, ενάλιων αρχαιοτήτων, οργανωμένων περιοχών λουομένων, σε απόσταση 150 μέτρα από ιχθυοκαλλιέργειες, και 500 μέτρα από στόμια λιμνοθαλασσών ή ιχθυοτροφείων.

Απαγορεύεται η αλιεία με ψαροτούφεκο:

- Από άτομα μικρότερα των 16 ετών.

- Κατά τη διάρκεια της νύχτας (από τη δύση μέχρι την ανατολή του ηλίου) σε απόσταση μικρότερη των 200 μέτρων από περιοχές λουομένων, λιμενικών έργων, αγκυροβολίων πλοίων, δικτυών, θαλασσιών ζωνών διέλευσης σκαφών, εξόδους λιμανιών κ.λπ.
- Η χρησιμοποίηση δικτυού ή υποβρυχίου φωτός σε οποιαδήποτε φάση τέτοιας αλιείας.
- Η αλιεία ψαριών κάτω των ελαχίστων επιτρεπομένων μεγεθών όπως ορίζονται στη νομοθεσία και σε κάθε περίπτωση όχι κάτω των 150 γραμμαρίων.
- Η χρήση καμακιού εκτοξευμένου με εκτυρσοκρότηση εκρηκτικής ύλης ή άλλου εκρηκτικού μείγματος.
- Η χρήση οποιασδήποτε καταδυτικής συσκευής παροχής αέρα. Επίσης η ύπαρξη αναπνευστικών συσκευών σε σκάφη που χρησιμοποιούνται για υποβρύχιο ψάρεμα και η όπλιση του ψαροτούφεκου τους εκτός θαλάσσης.
- Σε κηρυγμένους ενάλιους αρχαιολογικούς χώρους.

Τέλος αξίζει να αναφερθεί ότι για όλα τα ρυθμιστικά μέτρα που έχουν σχέση με την ερασιτεχνική αλιεία στη θάλασσα αποφασίζει το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις δεν έχουν καμία αρμοδιότητα νομοθετικής ρύθμισης παρά μόνο για λίμνες, ποτάμια, λιμνοθάλασσες και άλλους εσωτερικούς υδάτινους σχηματισμούς.

ΕΚΔΟΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΑΔΕΙΩΝ ΑΛΙΕΙΑΣ

Σας υπενθυμίζουμε ότι για να ασκήσει κάποιος ερασιτεχνική αλιεία θα πρέπει να είναι εφοδιασμένος με ατομική άδεια, εκτός και αν ψαρεύει από την ακτή, με απόχη και διάφορα αγκιστρωτά εργαλεία. Για διενέργεια ερασιτεχνικής αλιείας από σκάφος, είναι απαραίτητη η έκδοση ερασιτεχνικής άδειας αλιείας σκάφους από κατόχους ατομικής ερασιτεχνικής άδειας αλιείας. Ειδικότερα:

1. Η ατομική ερασιτεχνική άδεια αλιείας (εκδίδεται απευθείας στην αρμόδια Λιμενική Αρχή με την κατάθεση απλής αίτησης συνοδευμένη από 2 φωτογραφίες) που έχει ισχύ δύο χρόνια από την ημερομηνία έκδοσης και
2. Η Άδεια ερασιτεχνικού αλιευτικού σκάφους, εφόσον έχει τέτοιο στην κατοχή του εκδίδεται από την αρμόδια Λιμενική αρχή κατόπιν σχετικής έγκρισης από την αρμόδια Νομαρχιακή υπηρεσία αλιείας και έχει ισχύ δύο (2) ημερολογιακά έτη με λήξη πάντα την 31^η Δεκεμβρίου του δεύτερου έτους από την έκδοση κι όχι δύο χρόνια ακριβώς από την ημερομηνία έκδοσης της.

Υπήκοος Κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δικαιούται να εφοδιαστεί από τις Ελληνικές Αρχές με ερασιτεχνική άδεια αλιείας, ατομική και σκάφους, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που

ορίζει η Ελληνική Νομοθεσία. Δεν ισχύουν στην Ελλάδα και δεν δικαιούνται να αλιεύουν στα ελληνικά χωρικά ύδατα οι κάτοχοι ερασιτεχνικών αδειών αλιείας άλλου Κράτους μέλους.

Τα Δικαιολογητικά και το κόστος έκδοσης της ατομικής άδειας αλιείας είναι:

1. Αίτηση για την ατομική άδεια αλιείας.
2. Υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 Ν.1599/86 με το κείμενο « δεν έχω υποβάλλει δικαιολογητικά για έκδοση ατομικής ερασιτεχνικής - επαγγελματικής άδειας αλιείας σε άλλη Λιμενική Αρχή».
3. Έντυπο ερασιτεχνικής ατομικής αδειας αλιείας από Λιμενική Αρχή αξίας είκοσι (20) EURO
4. Αποδεικτικό Είσπραξης Λιμενικής Αρχής τριών (03) Ευρώ υπέρ MTN.
5. Αποδεικτικό Είσπραξης Λιμενικής Αρχής επτά (07) Ευρώ υπέρ ΕΚΟΕΜ
6. Δύο φωτογραφίες ταυτότητας του ενδιαφερόμενου
7. Επικυρωμένο φωτοαντίγραφο και των δύο όψεων Αστυνομικής Ταυτότητας ενδιαφερομένου.
8. Αριθμός Φορολογικού Μητρώου ενδιαφερομένου.
9. Αυτοπρόσωπη παρουσία ή ετέρου ατόμου με εξουσιοδότηση θεωρημένη από Δημόσια Υπηρεσία

Τα Δικαιολογητικά και το κόστος έκδοσης της άδειας αλιείας σκάφους είναι:

1. Αίτηση για την εν λόγω άδεια σκάφους.
2. Ατομική ερασιτεχνική αδειας αλιείας.
3. Έντυπο ερασιτεχνικής άδειας αλιείας του σκάφους από τη Λιμενική Αρχή αξίας (35€) (διάρκειας 10 ετών λόγω δυνατότητας ανανέωσης εμπρόθεσμα της άδειας τέσσερις (4) φορές για δύο έτη).
4. Διπλότυπο είσπραξης από Δ.Ο.Υ. ποσού αναλόγως της ιπποδυνάμεως μηχανής, η οποία υπολογίζεται για τα κωπήλατα και για μηχανοκίνητα με ιπποδύναμη έως δέκα (10) ίππους στα 29,35 € στον Κ.Α.Ε. 1259 και για κάθε ίππο παραπάνω 1,47 €.
5. Αποδεικτικό Είσπραξης Λιμενικής Αρχής τριών ευρώ (03€) υπέρ MTN.

6. Αποδεικτικό Είσπραξης Λιμενικής Αρχής οκτώ ευρώ και πενήντα λεπτών (08,50€) υπέρ ΕΚΟΕΜΝ.
7. Φωτογραφία τύπου ταυτότητας ιδιοκτήτη.
8. Επικυρωμένο φωτοαντίγραφο δύο όψεων Αστυνομικής Ταυτότητας ενδιαφερομένου.
9. Αριθμός Φορολογικού Μητρώου ενδιαφερομένου.
10. Αυτοπρόσωπη παρουσία ή ετέρου ατόμου με εξουσιοδότηση θεωρημένη από Δημόσια Υπηρεσία.

Τα Δικαιολογητικά και το κόστος ανανέωσης της ατομικής ερασιτεχνικής άδειας αλιείας είναι:

1. Αποδεικτικό Είσπραξης Λιμενικής Αρχής τριών (03) Ευρώ υπέρ MTN
2. Αποδεικτικό Είσπραξης Λιμενικής Αρχής πέντε (05) Ευρώ υπέρ ΕΚΟΕΜΝ ή επτά (07) Ευρώ στην περίπτωση που τελειώσουν οι σελίδες του βιβλιαρίου και στην περίπτωση που η άδεια έχει λήξει. .
3. Επικυρωμένο φωτοαντίγραφο και των δύο όψεων Αστυνομικής Ταυτότητας του ενδιαφερομένου.
4. Προσκόμιση ατομικής ερασιτεχνικής άδειας αλιείας της οποίας ζητάται η ανανέωση.
5. Αριθμός Φορολογικού Μητρώου ενδιαφερομένου.
6. Έντυπο ερασιτεχνικής άδειας αλιείας από Λιμενική Αρχή αξίας είκοσι (20) Ευρώ στην περίπτωση που τελειώσουν οι σελίδες του βιβλιαρίου αλλά και σε περίπτωση που η άδεια έχει λήξει..
7. Αυτοπρόσωπη παρουσία ή ετέρου ατόμου με εξουσιοδότηση θεωρημένη από Δημόσια Υπηρεσία

Τα Δικαιολογητικά και το κόστος ανανέωσης της άδειας αλιείας ερασιτεχνικού σκάφους είναι:

1. Διπλότυπο είσπραξης Δημόσιου Ταμείου 14,67 €.
2. Προσκόμιση ερασιτεχνικής ατομικής άδειας αλιείας.
3. Τριπλότυπο MTN τριών ευρώ (03) €.

4. Τετραπλότυπο ΕΚΟΕΜΝ πέντε ευρώ (05) €.
5. Δελτίο Αστυνομικής Ταυτότητας.
6. Αριθμός Φορολογικού Μητρώου ιδιοκτήτη ή ιδιοκτητών.
7. Αυτοπρόσωπη παρουσία ή ετέρου ατόμου με εξουσιοδότηση θεωρημένη από Δημόσια Υπηρεσία

Προσοχή: Αυτό ισχύει εφόσον ανανεωθεί εμπρόθεσμα. Σε αντίθετη περίπτωση εκδίδεται με άδεια εξ αρχής με το αρχικό κοστολόγιο.

B) ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ

Επαγγελματίας αλιείας είναι το φυσικό πρόσωπο που ασκεί κατ' επάγγελμα την αλιεία και αποζεί από αυτήν.

Το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει το θέμα της ιδιότητας του επαγγελματία αλιέα δεν είναι πλήρως ξεκάθαρο και οι προϋποθέσεις που πρέπει να έχει το φυσικό πρόσωπο για να αποκτήσει την ιδιότητα του επαγγελματία αλιέα, δεν καθορίζεται ρητά από αυτό.

Οι βασικές διατάξεις από τις οποίες προκύπτουν οι ελάχιστες προϋποθέσεις που πρέπει να έχει ένα φυσικό πρόσωπο προκειμένου να χαρακτηριστεί «επαγγελματίας αλιείας» είναι το Βασιλικό Διάταγμα 666/1966 το οποίο στο άρθρο 2 αναφέρει «επαγγελματική άδεια αλιείας χορηγείται σε σκάφη που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά στην αλιεία από επαγγελματίες που αποζούν από αυτήν» και το άρθρο 6 του νόμου 1361/1983 «περί Αγροτικών Συνδικαλιστικών Οργανώσεων» το οποίο αναφέρει «αγρότες (στην προκειμένη περίπτωση αλιείς) είναι οι άνδρες ή γυναίκες που ασκούν κατά κύριο λόγο το αγροτικό επάγγελμα. Αγροτικό επάγγελμα ασκούν όσοι ασχολούνται σε οποιαδήποτε κλάδο της αγροτικής οικονομίας, ιδίως ο γεωργός, ο κτηνοτρόφος, ο ψαράς κλπ είναι ενεργοί στην αγροτική παραγωγή έστω και αν έχουν δεύτερη απασχόληση ως εργάτες ή μικροεπαγγελματίες».

Με τον ν. 1361/83 είναι ίσως η πρώτη φορά που ξεκάθαρα οι αλιείς εντάσσονται στην κατηγορία των αγροτών.

Επίσης οι νόμοι 2332/1995 «περί Μητρώου Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων και άλλες διατάξεις» και 2520/1997 «περί Μέτρων για τους Νέους Αγρότες και άλλες διατάξεις» θέτουν ακόμη πιο συγκεκριμένα το πλαίσιο που πρέπει να ισχύει για να χαρακτηριστεί κάποιος επαγγελματίας αλιείας.

Σύμφωνα με το νόμο 3874/2010 "Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών εκμεταλλεύσεων" ο οποίος αντικατέστησε τον νόμο 2332/1995 και το άρθρο 1 του ν. 2520/1997

Επαγγελματίας αγρότης θεωρείται και το απασχολούμενο στην αλιεία (θαλάσσια, εσωτερικών υδάτων, σπογγαλιεία, οστρακαλιεία, υδατοκαλλιέργεια), ενήλικο φυσικό πρόσωπο, εφόσον σωρευτικά:

α. είναι ιδιοκτήτης, συνιδιοκτήτης, μισθωτής ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στην εκμετάλλευση επαγγελματικού αλιευτικού σκάφους εκτός από σκάφη υπερπόντιας αλιείας ή απασχολείται στην υδατοκαλλιέργεια ως κάτοχος ή μισθωτής υδατοκαλλιεργητικής εκμετάλλευσης τουλάχιστον κατά 30% του συνολικού ετήσιου χρόνου εργασίας του και λαμβάνει από την απασχόλησή του αυτή το 35% τουλάχιστον του ετήσιου εισοδήματος και είναι κάτοχος ατομικής επαγγελματικής άδειας αλιείας.

β. Προμηθεύεται ως ιδιοκτήτης, συνιδιοκτήτης ή μισθωτής επαγγελματικού αλιευτικού σκάφους καύσιμα θαλάσσης για την κίνηση του σκάφους του τουλάχιστον μία φορά κάθε τρία (3) έτη.

γ. Είναι ασφαλισμένος στον ΟΓΑ, είτε στο Ν.Α.Τ. υπο την προϋπόθεση της απασχόλησης του σε αλιευτικά επαγγελματικά σκάφη τουλάχιστον επί μια πενταετία, είτε στο ΙΚΑ υπό την προϋπόθεση της απασχόλησης του σε αλιευτικά επαγγελματικά σκάφη τουλάχιστον από το 2003.

Οι προϋποθέσεις της απόληψης του 35% τουλάχιστον του συνολικού ετήσιου εισοδήματος και της προμήθειας καυσίμων θαλάσσης δεν απαιτείται να συντρέχουν για τους ιδιοκτήτες επαγγελματικών αλιευτικών σκαφών ολικού μήκους μέχρι έξι (6) μέτρων. Το ποσοστό του 35% τουλάχιστον του συνολικού ετήσιου εισοδήματος που αναφέρεται στην παραγρ α, ορίζεται σε 25% για τους αλιείς νησιών με πληθυσμό μέχρι 100.000 κατοίκους.

Χορήγηση επαγγελματικής άδειας αλιευτικού σκάφους

Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω και επιπλέον τον Κώδικα Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου (Ν.Δ. 187/73 αρθρο 76 όπως έχει τροποποιηθεί με το αρθρ. 9 του Ν. 3153/2003) σύμφωνα με τον οποίο, δικαίωμα απόκτησης πτυχίου ναυτικής ικανότητας χορηγείται σε άτομα ηλικίας είκοσι (20) μέχρι εξήντα πέντε (65) ετών, καταλήγουμε στις παρακάτω προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να έχει κάποιος προκειμένου να αποκτήσει επαγγελματικό αλιευτικό σκάφος.

α) Να είναι φυσικό πρόσωπο (άνδρας ή γυναίκα) ηλικίας 20 – 65 ετών που κατοικεί στην Ελλάδα και έχει Κοινοτική Ιθαγένεια.

β) Να ασκεί τις επαγγελματικές του δραστηριότητες στον τομέα, να είναι, δηλαδή, κάτοχος ατομικής επαγγελματικής άδειας.

γ) Να είναι εγγεγραμμένος στο Αλιευτικό Σύλλογο της περιοχής του.

δ) Να είναι εγγεγραμμένος στον ΟΓΑ ή να έχει υποβάλλει αίτηση έγγραφής στον ΟΓΑ.

ε) Να έχει δηλώσει την έναρξη της νέας απασχόλησης στην Δ.Ο.Υ ή να την υποβάλει με την απόκτηση του σκάφους.

Για την χορήγηση της έγκρισης κατά την αγορά ή μεταβίβαση επαγγελματικού αλιευτικού σκάφους ο ενδιαφερόμενος θα πρέπει να υποβάλει στην Δ/νση Αλιείας σχετική αίτηση με τα παρακάτω δικαιολογητικά

α) Δελτίο Αστυνομικής Ταυτότητας ή διαβατηρίου

β) Ατομική άδεια επαγγελματικής αλιείας

γ) Βεβαίωση του αλιευτικού συλλόγου

δ) Βεβαίωση του ΟΓΑ ότι είναι εγγεγραμμένος στα μητρώα του ή ότι έχει υποβάλει αίτηση εγγραφής (με την υποχρέωση πριν από την επόμενη ανανέωση της άδειας να προσκομίσει την βεβαίωση του ΟΓΑ αλλιώς θα ανακληθεί η άδεια).

ε) Εκκαθαριστικό σημείωμα της Δ.Ο.Υ

στ) Βεβαίωση εφορίας ότι έχει δηλώσει την έναρξη του νέου επαγγέλματος (επειδή η έναρξη επαγγέλματος από την εφορία γίνεται μετά την έγκριση της Υπηρεσίας αλιείας, η βεβαίωση μπορεί να υποβληθεί μετά την μεταβίβαση του σκάφους. Σ' αυτή την περίπτωση αναγράφεται στην έγκριση η υποχρέωση του αλιέα να προσκομίσει την βεβαίωση της Δ.Ο.Υ. πριν την επόμενη ανανέωση της άδειας αλλιώς σε διαφορετική περίπτωση αυτή θα ανακληθεί).

ζ) Τα σχετικά έγγραφα του σκάφους (άδεια αλιείας, πιστοποιητικό καταμέτρησης, έγγραφο εθνικότητας όπου υπάρχει)

Τα παραπάνω πρέπει να συντρέχουν ακόμη και αν ο ενδιαφερόμενος πρόκειται να έχει μέρος της κυριότητα του επαγγελματικού αλιευτικού σκάφους.

Η ισχύς της άδειας αλιευτικού σκάφους είναι διετής, αρχίζει από την έκδοσή της και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του δεύτερου έτους ισχύος της. Ανανεώνεται εντός του τελευταίου τριμήνου (Οκτώβριο, Νοέμβριο, Δεκέμβριο) πριν την λήξη της.

Εκπρόθεσμη ανανέωση της άδειας μπορεί να γίνει μόνο σε περιπτώσεις ανωτέρας βίας και μετά από έγκριση της Δ/νσης Αλιείας.

Ατομική επαγγελματική άδεια αλιείας

Οι ατομικές επαγγελματικές άδειες αλιείας σύμφωνα με το ισχύον καθεστώς είναι κατά βάση αστυνομικού χαρακτήρα και χορηγούνται από τις κατά τόπους λιμενικές αρχές σύμφωνα με τον Γενικό Κανονισμό Λιμένα και συγκεκριμένες προϋποθέσεις όπως αυτές αναφέρονται στην αριθμ.

Ν.3144.6/06/94/22-11-1994 εγκύκλιο του Υ.Ε.Ν για τις ατομικές επαγγελματικές άδειες αλιείας.

Για την έκδοση της άδειας απαιτείται η υποβολή αίτησης στην Λιμενική Αρχή. Η ατομική άδεια αλιείας έχει διετή ισχύ και πρέπει να ανανεώνεται εμπρόθεσμα στις Λιμενικές Αρχές.

Ασφάλιση Αλιέων

Σύμφωνα λοιπόν με την νομοθεσία για την ασφάλιση των αγροτών, οι αλιείς όπως και οι υπόλοιποι αγρότες οι οποίοι έχουν τις παραπάνω προϋποθέσεις (δηλαδή τουλάχιστον το 50% του εισοδήματός τους, από αγροτική απασχόληση) είναι ασφαλισμένοι μόνο στον Ο.Γ.Α.

Η κυριότερη ισχύουσα νομοθεσία η σχετική με την ασφάλιση των αλιέων είναι:

Νόμος 4169_61 «περί Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων» (άρθρο 2) “Εις την ασφάλισήν του παρόντος νόμου υπάγονται αυτοδικαίως πάντα τα πρόσωπα, άτινα απασχολούνται εν Ελλάδι κατά κύριον επάγγελμα, εξ ου και αντλούν τον βιοπορισμόν αυτών, εις την αγροτική οικονομίαν”

Νόμος 1140/81 ορίζει ότι “οι κατά κύριο βιοποριστικό επάγγελμα αλιείς ή αλιεργάτες υπάγονται στην ασφάλιση του ΟΓΑ εφόσον δεν υπάγονται στην ασφάλιση άλλου ασφαλιστικού φορέα ”

Νόμος 3050/2002 ορίζει “η κατά κύριο επάγγελμα απασχόληση στην αγροτική οικονομία κατά την έννοια της παραγράφου 1 του αρθ. 2 του ν. 4169/1961 όπως ισχύει, αποδεικνύεται από το εκκαθαριστικό της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (ΔΥΟ) εφόσον τα εκκαθαρισθέντα εισοδήματα προέρχονται από αγροτικές επιχειρήσεις”

Νόμος 3518/2006 άρθρο 52 “στην ασφάλιση του Ο.Γ.Α. υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια από 1/1/2004 οι απασχολούμενοι με αμοιβή σε αγροτικές εργασίες της πρωτογενούς αγροτικής δραστηριότητας σε αγροτικές εκμεταλλεύσεις ανεξάρτητα από τη νομική μορφή τους και το μέγεθος αυτών»”

και σε επόμενη παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται μεταξύ των άλλων ότι:

Αγροτική εκμετάλλευση: είναι η μονάδα παραγωγής αγροτικών προϊόντων η οποία δραστηριοποιείται ιδίως:αα):..... ββ) στην κτηνοτροφία, αλιεία, ιπποπαραγωγή, γγ) στην αλιεία σε γλυκά νερά, στην παράκτια και στη μέση αλιεία, στη σπογγαλιεία, στην ιχθυοτροφία κλπ

Ο νόμος 1140/81 ο οποίος αναφέρει την δυνατότητα ασφάλισης των επαγγελματιών αλιέων και αλιεργατών και σε άλλο ασφαλιστικό φορέα εκτός Ο.Γ.Α

Ιον όσον αναφορά τους αλιεργάτες έχει τροποποιηθεί με μεταγενέστερους νόμους

2ον όσον αναφορά τους κατόχους αλιευτικών σκαφών δίνει τη δυνατότητα μόνο στους αλιείς οι οποίοι είναι ναυτολογημένοι σε μεγάλα αλιευτικά να είναι ασφαλισμένοι στο NAT.

Συμπερασματικά από τα αναφερόμενα στα κεφάλαια Α και Β προκύπτει ότι

- οι επαγγελματίες αλιείς και οι αλιεργάτες υποχρεωτικά είναι ασφαλισμένοι στον ΟΓΑ.

- στο ΙΚΑ εξακολουθούν να είναι ασφαλισμένοι μόνο όσοι αλιεργάτες έχουν πάνω από 3000 ημέρες ασφάλισης, για εργασία στην αλιεία (ν. 3232/04 άρθρο 7 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 52 του 3518/06)

- στο NAT είναι ασφαλισμένοι όσοι αλιείς είναι ναυτολογημένοι σε αλιευτικά σκάφη.

Διατήρηση Κυριότητας Επαγγελματικού Αλιευτικού Σκάφους

Απαραίτητη προϋπόθεση για τη διατήρηση της κυριότητας του επαγγελματικού αλιευτικού σκάφους, προκειμένου για σκάφη της παράκτιας αλιείας, είναι να εργάζεται (επιβαίνει) ο ίδιος σε αυτό (άσχετα με τον αριθμό των αλιέων που μπορεί να χρησιμοποιεί για τη λειτουργία του σκάφους).

Σε αντίθετη περίπτωση θα χάνει την κυριότητα και θα καλείται σε εύλογη προθεσμία να το μεταβιβάσει.

Αν υπάρχουν περισσότεροι του ενός ιδιοκτήτες του αυτού σκάφους παράκτιας αλιείας, πρέπει όλοι να είναι επαγγελματίες αλιείς, πλην όμως στο σκάφος μπορεί να αλιεύει και με τον έναν από αυτούς.

Επίσης άπαντες οι επιβαίνοντες στα επαγγελματικά αλιευτικά σκάφη θα πρέπει να διαθέτουν ατομική επαγγελματική άδεια.

Θα ζητηθεί από τις Λιμενικές Αρχές για την εφαρμογή της παραπάνω υποχρέωσης του πλοιοκτήτη του αλιευτικού σκάφους. Σε περίπτωση που διαπιστωθεί μη τήρηση της εν λόγω υποχρέωσης θα μας ενημερώνουν προκειμένου να προχωρούμε στη διαδικασία αφαίρεσης της επαγγελματικής άδειας αλιείας του σκάφους.

Σε περίπτωση θανάτου του ιδιοκτήτη του σκάφους; ή μετά από διάθεση της κυριότητας του σκάφους με δικαιοπραξία εν ζωή στον έτερο σύζυγο ή τα παιδιά, οι κληρονόμοι αν δεν είναι επαγγελματίες ψαράδες, θα πρέπει εντός προθεσμίας τριών ετών (αρθρο 2 Π.Δ. 261/91) να το μεταβιβάσουν σε επαγγελματία αλιέα.

Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας το σκάφος μπορεί να λειτουργεί με επαγγελματία αλιέα, που καθορίζουν οι κληρονόμοι ή να ενοικιαστεί σε επαγγελματία αλιέα. Σε κάθε περίπτωση το γεγονός θα πρέπει να γνωστοποιείται στην Λιμενική Αρχή και την Υπηρεσία μας.

Ενοικίαση επαγγελματικού αλιευτικού σκάφους επιτρέπεται μόνο στην παραπάνω περίπτωση.

Επίσης αν για λόγους ανωτέρας βίας (ασθένεια κλπ) υπάρχει πρόσκαιρη αδυναμία του πλοιοκτήτη του σκάφους παράκτιας αλιείας να αλιεύσει με το σκάφος του πρέπει να ενημερώσει σχετικά (χρονικό διάστημα, λόγοι ανωτέρας βίας) την Υπηρεσία μας και την αρμόδια Λιμενική Αρχή.

Σκάφη Μέσης αλιείας

Για τα σκάφη μέσης αλιείας (μηχανότρατες, γρι-γρι) και υπερπόντιας αλιείας δεν υπάρχει υποχρέωση ο πλοιοκτήτης να είναι επαγγελματίας αλιέας (παραγρ 4 άρθρο 2 ΠΔ 261/91).

Επιπλέον οι ναυτολογημένοι σε σκάφη των παραπάνω κατηγοριών (π.χ. ψαροκαπετάνιοι κλπ) είναι η μοναδική περίπτωση ασφαλισμένων στο ΝΑΤ οι οποίοι αποζούν από την αλιεία και θα πρέπει να θεωρούνται επαγγελματίες αλιείς. Οι υπόλοιποι εργαζόμενοι στις παραπάνω κατηγορίες σκαφών ανήκουν στην κατηγορία των αλιεργατών και πρέπει να είναι ασφαλισμένοι στον ΟΓΑ πλην των περιπτώσεων του άρθρου 7 του ν. 3232/04 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 52 του 3518/06. Όλοι οι επιβαίνοντες στα σκάφη μέσης αλιείας θα πρέπει να διαθέτουν ατομική επαγγελματική άδεια.

Κατόπιν τούτου, για την απόκτηση και τη διατήρηση κυριότητας επαγγελματικού αλιευτικού σκάφους των κατηγοριών αυτών, θα πρέπει να τηρούνται αποκλειστικά και μόνο οι ισχύουσες διατάξεις για την έκδοση και την ανανέωση αδειών επαγγελματικού αλιευτικού σκάφους

Μηχανότρατα

(σύμφωνα με το Β.Δ. 917/66 όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε από τον ΕΚ 1967/2006 αλλά και το ΦΕΚ 776 Β'/2011)

Απαγορεύσεις:

1. Από την 1η Ιουλίου 2008, τα δίχτυα μηχανότρατας αντικαθίστανται από δίχτυα με τετράγωνα μάτια 40 χιλιοστών στο σάκο ή, κατόπιν δεόντως αιτιολογημένου αιτήματος του πλοιοκτήτη, από δίχτυα με ρομβοειδή μάτια 50 χιλιοστών (ΕΚ 1967/2006 Άρθρο 9).
2. Απαγορεύεται η αλιεία με το αλιευτικό εργαλείο μηχανότρατα σε όλη την Επικράτεια, καθ' όλο το έτος, σε απόσταση μικρότερη του ενός και ημίσεως (1,5) ναυτικού μιλίου από τις ακτές (ηπειρωτικές – νησιωτικές). (Δείτε τις περιοχές εξαιρέσεως στο 1 ν.μ.) (ΦΕΚ 776 Β'/ 2011).
3. Απαγορεύεται η αλιεία με το αλιευτικό εργαλείο μηχανότρατα σε βυθούς με θαλάσσια βλάστηση, ιδίως *Posidonia oceanica* ή άλλα θαλάσσια φανερόγαμα και σε περιοχές με κοραλλιογενή ενδιαιτήματα και ασβεστοφυκικούς βυθούς (τραγάνες). (ΕΚ 1967/2006 Άρθρο 4).

Γρι – γρι

(σύμφωνα με το Β.Δ. 23/3/1953, το Π.Δ. 25(28/1/93) όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν από τον ΕΚ 1967/2006.

Γενικές Απαγορεύσεις:

1. Απαγορεύεται το μέγεθος των ματιών του διχτυού σε οποιοδήποτε μέρος του να είναι μικρότερο από 14 χιλιοστά (ΕΚ 1967/2006 άρθρο 9). Επίσης το μήκος του διχτυού αλίευσης να μην υπερβαίνει τα 800 μέτρα και το κατακόρυφο ύψος του τα 120 μέτρα.
2. Η χρήση γρι-γρι απαγορεύεται εντός 300 μέτρων από την ακτή ή εντός αποστάσεως από την ακτή μέχρι της ισοβαθούς των 50 μέτρων, στην περίπτωση που το βάθος αυτό συναντάται σε μικρότερη απόσταση από την ακτή. Επίσης τα γρι-γρι δεν τοποθετούνται σε βάθη μικρότερα από το 70% του συνολικού κατακόρυφου ύψους τους. (ΕΚ 1967/2006 άρθρο 13).
3. Απαγορεύεται η αλιεία με δίχτυα γρι – γρι σε βυθούς «με θαλάσσια βλάστηση, ιδίως, *Posidonia oceanica* ή άλλα θαλάσσια φανερόγαμα». (ΕΚ 1967/2006 άρθρο 4)

Επίσης σύμφωνα με το Β.Δ. 23/3/1953 και το Π.Δ. 25(28/1/93) κατά την ελληνική νομοθεσία το αλιευτικό εργαλείο γρι – γρι διακρίνεται σε:

Γρι – γρι Νύχτας

1. Απαγορεύεται η χρήση των κυκλικών διχτυών (γρι - γρι) ως συρόμενων.
2. Ο αριθμός των ρομπότ ή λέμβων (φωτεινές πηγές - λάμπες) να μην υπερβαίνει τις πέντε, η δε ένταση της φωτεινής πηγής να μην υπερβαίνει τα δύο χιλιάδες (2.000) κεριά ανά μονάδα φωτισμού. Επίσης το χρησιμοποιούμενο φως (λουξ) να μην καλύπτεται από πάνω με καταυγαστήρα. (Η χρησιμοποίηση υποβρύχιου φωτός σε οποιαδήποτε περίπτωση απαγορεύεται, με εξαίρεση τη φάση ανέλκυσης των διχτυών -Π.Δ. 1095/77-)
3. Απαγορεύεται η αλιεία με γρι-γρι νύχτας κατά το χρονικό διάστημα 15 Δεκεμβρίου κάθε χρόνου μέχρι τέλος Φεβρουαρίου του επόμενου χρόνου.
4. Απαγορεύεται η αλιεία με γρι-γρι κατά την πανσέληνο, δύο ημέρες πριν και δύο ημέρες μετά.

Γρι – γρι Ημέρας

1. Απαγορεύεται το μέγεθος των ματιών του διχτυού σε οποιοδήποτε μέρος του να είναι μικρότερο από 40 χιλιοστά.
2. Απαγορεύεται η αλιεία με γρι-γρι ημέρας κατά το χρονικό διάστημα από την 1η Ιουλίου μέχρι και το τέλος Αυγούστου κάθε χρόνου.

Βιντζότρατα

Σύμφωνα με τον ΕΚ 1967/2006 προβλέπονται για τη «Βιντζότρατα», η οποία εντάσσονται στα συρόμενα εργαλεία (γρίπος που σύρεται από αγκυροβολημένο σκάφος) τα εξής:

1. Απαγορεύεται να αλιεύει εντός των 3 ναυτικών μιλίων από την ακτή ή εντός αποστάσεως από την ακτή μέχρι την ισοβαθή των 50 μέτρων στην περίπτωση που το βάθος αυτό συναντάται σε μικρότερη απόσταση από την ακτή.
2. Το ελάχιστο άνοιγμα ματιών, πρέπει να είναι στα 40 χιλιοστά.

Παράκτια αλιεία

Απαγορεύσεις σχετικές κυρίως με την Παράκτια Αλιεία:

1. Απαγορεύεται η χρήση εκρηκτικών υλών και φυσικών ή μη ουσιών (φλόμος, γαλατσίδα κ.α) οι οποίες ρίπτονται στη θάλασσα με σκοπό την αλιεία. (Ν.Δ. 420/1970 κεφ.Β' Άρθρα 4, 5, 6).
2. Απαγορεύεται η χρήση των αλιευτικών εργαλείων γρίπος, κυλοβρέχτης, μπραγάνι (ΦΕΚ 171 Α', 11/7/1949). Πρόκειται για συρόμενα αλιευτικά εργαλεία, τα οποία καταλήγουν σε σάκο και έλκονται είτε από βάρκα είτε από τη στεριά.
3. Απαγορεύεται η αλιεία με τη μέθοδο της «Λεντισιάς» (ΦΕΚ 222 Α', 11/10/1957). Πρόκειται για αλιεία που διενεργείται με δίχτυα τα οποία κυκλώνουν συγκεκριμένες θαλάσσιες περιοχές και στη συνέχεια κρεμώντας σχοινιά με άσπρες πέτρες στο βυθό εκφοβίζουν τα ψάρια με σκοπό να οδηγηθούν και να εγκλωβιστούν στα δίχτυα.
4. Απαγορεύεται η αλιεία με το αλιευτικό εργαλείο «Γριγράκι» (Π.Δ. 542/85, ΦΕΚ 356 Α'). Πρόκειται για μικρό κυκλικό δίχτυ που αλιεύει κατά τα πρότυπα του μεγάλου γρι – γρι.
5. Απαγορεύεται η αλιεία με δίχτυα από μεσινέζα τα λεγόμενα και ως «τρίχινα» ή «κρυσταλιζέ» (Π.Δ. 1094/77, ΦΕΚ 356 Α').
6. Απαγορεύεται η αλιεία με «Ζαργανόδιχτο» (Π.Δ. 320/97 ΦΕΚ 224 Α'). Πρόκειται για κυκλικό δίχτυ, το οποίο χρησιμοποιείται για την αλιεία της ζαργάνας.
7. Απαγορεύεται η αλιεία με τη χρήση υποβρύχιου φωτός (Π.Δ. 1095/77 ΦΕΚ 356 Α').
8. Απαγορεύεται η χρήση παρασυρόμενων διχτυών (ΦΕΚ 14 Α'/1993)

Ιχθυοπαγίδες

Η αλιεία με Ιχθυοπαγίδες καθορίζεται από το Π.Δ. 126/2004 (ΦΕΚ 157 Α') αλλά και από τον ΕΚ 1967/2006.

Χρονικές απαγορεύσεις - περιορισμοί:

1. Η αλιεία με κωνικούς δικτυωτούς σάκους (βολκοί - νταούλια) και άκαμπτους κυλινδροειδείς θαλάμους (κιούπια -σωλήνες) απαγορεύεται από την αρχή Ιουλίου μέχρι και το τέλος Σεπτεμβρίου κάθε έτους.
2. Η αλιεία με σφαιροειδείς (κιούρτους κοφινέλα) και παραλληλεπίπεδους κλωβούς (παγίδες) απαγορεύεται από την αρχή του μήνα Μαΐου μέχρι και το τέλος του Ιουλίου κάθε έτους.

Ποσοτικές απαγορεύσεις - περιορισμοί:

1. Κάθε επαγγελματικό σκάφος το οποίο διαθέτει άδεια αλιείας για τη χρήση ιχθυοπαγίδων, μπορεί να φέρει και να χρησιμοποιεί ή μέχρι 1000 ζεύγη κυλινδρικών ή κωνικών δικτυωτών σάκων (βολκοί) ή μέχρι 1.500 κυλινδροειδείς θαλάμους (κιούπια - σωλήνες).
2. Σύμφωνα με τον ΕΚ 1967/2006 απαγορεύεται η μεταφορά επί του σκάφους ή η πόντιση άνω των 250 παγίδων ανά σκάφος για την αλιεία μαλακοστράκων βαθέων υδάτων.

Ορισμός παγίδας σύμφωνα με τον ΕΚ 1967/2006 Αλιευτικό εργαλείο το οποίο στερεώνεται ή εναποτίθεται στο βυθό και το οποίο λειτουργεί ως παγίδα για την αλιεία θαλάσσιων ειδών. Οι παγίδες έχουν σχήμα καλάθιου, δοχείου, βαρελιού ή κλωβού, στην πλειονότητα δε των περιπτώσεων αποτελούνται από άκαμπτο ή δύσκαμπτο πλαίσιο από διάφορα υλικά (ξύλο, ψάθα, μεταλλικές ράβδους, συρματόπλεγμα κλπ.) τα οποία μπορούν, ενδεχομένως, να καλύπτονται από δίχτυ. Οι παγίδες έχουν ένα ή περισσότερα στόμια με ομαλές ακμές που επιτρέπουν την είσοδο των ειδών στον εσωτερικό θάλαμο. Μπορούν να χρησιμοποιούνται χωριστά ή σε ομάδες. Όταν χρησιμοποιούνται σε ομάδες, μια κύρια πετονιά φέρει πολυάριθμες παγίδες στις διακλαδώσεις της οι οποίες έχουν μεταβλητό μήκος και απόσταση μεταξύ τους, ανάλογα με το είδος που προορίζονται να αλιεύσουν.

Οστρακαλιεία

Η οστρακαλιεία διέπεται κυρίως από τις διατάξεις των Π.Δ. 86/98 (Α?/78) και Π.Δ. 227/03 (Α?/198). Η άσκηση οστρακαλιείας διενεργείται από επαγγελματίες αλιείς που είναι εφοδιασμένοι με ειδική άδεια. Ως όστρακα θεωρούνται τα δίθυρα μαλάκια (BIVALVIA) και τα γαστερόποδα (GASTEROPODA). Η αλιεία των ανωτέρω οστράκων και μόνο αυτών, αποκλειόμενης της αλιείας οποιουδήποτε άλλου υδρόβιου οργανισμού, διενεργείται σε όλη την επικράτεια αποκλειστικά με κωπήλατα και μηχανοκίνητα σκάφη της επαγγελματικής παράκτιας αλιείας με τα αλιευτικά εργαλεία: «Αργαλειό», «Γσουγκράνα» και τέλος από δύτε που ασκεί υποβρύχια αλιεία και συλλέγει τα ανωτέρω όστρακα χρησιμοποιώντας μόνιμο σύστημα παροχής αέρα (αεροσυμπιεστής) που τοποθετείται στο σκάφος (καταδυτική μηχανή).

Απαγορεύεται:

3. Η αλιεία οστράκων μία (1) ώρα πριν τη δύση του ηλίου και μία (1) ώρα μετά την ανατολή του.
4. Σε απόσταση μεγαλύτερη από 200 μέτρα από τα όρια των υδατοκαλλιεργητικών μονάδων και 500 μέτρα ακτινοειδώς από θυννεία και στόμια λιμνοθαλασσών ή δημόσιων ιχθυοτροφείων.

5. Σε θαλάσσιες περιοχές εκτός λιμανιών, των όρμων με μόνιμα αγκυροβόλια πλοίων, ως και ναυαγίων, ναρκοπεδίων, στη γραμμή πορείας πλοίων, ενάλιων αρχαίων, σε ειδικά απαγορευμένες για την αλιεία περιοχές, όπως καθορίζονται από τις εκάστοτε ισχύουσες υγειονομικές διατάξεις.

Αλιεία Κοραλλιών

Η αλιεία κοραλλιών διέπεται από τις διατάξεις του Π.Δ. 394/94 (Α?/174) και ασκείται από επαγγελματίες αλιείς που είναι εφοδιασμένοι με ειδική άδεια. Επαγγελματίας συλλέκτης κοραλλιών θεωρείται όποιος ασχολείται συστηματικά με τη συλλογή κοραλλιών με αυτόνομες ή ημιαυτόνομες καταδυτικές συσκευές ή με τα εργαλεία ιτζένιο (μεταλλική ράβδος), με ωσειδές συρόμενο εργαλείο από το σκάφος (αυγό του Κολόμβου), με το χέρι (χρήση μεταλλικής οδοντωτής σκαπάνης από δύτες).

Όποιος επαγγελματίας συλλέκτης κοραλλιών εφοδιασμένος με την προβλεπόμενη άδεια κατά τη διάρκεια των εργασιών εντοπίζει κοραλλιογενείς σχηματισμούς, είναι υποχρεωμένος να το δηλώσει αμέσως στην πλησιέστερη Λιμενική Αρχή.

Η χρονική περίοδος για την εκμετάλλευση των ζωνών ποικίλει ανάλογα με την πυκνότητα του κοραλλιού και δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη, μετά την πάροδο της οποίας αρχίζει απαγορευτική περίοδος είκοσι πέντε (25) ετών.

Σπογγαλιεία

Η άσκηση της σπογγαλιείας διέπεται από τις διατάξεις του Αλιευτικού κώδικα. Ν.Δ. 420/70 (Α?/27). Ασκείται από επαγγελματίες αλιείς - δύτες που είναι εφοδιασμένοι με ειδική άδεια και διενεργείται από πλοίο το οποίο είναι εφοδιασμένο με μηχανικό σύστημα παροχής αέρα που επιτρέπουν την κανονική λειτουργία της αναπνοής των δυτών κατά την εκτέλεση της εργασίας τους.

Η Λιμενική Αρχή, κατόπιν σύμφωνης γνωμάτευσης της επιτροπής επιθεωρήσεως που συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας, εκδίδει και εφοδιάζει με άδεια τα σπογγαλιευτικά πλοία. Στην άδεια αναφέρονται η περιοχή και το είδος της σπογγαλιείας, ο αριθμός και η ειδικότητα καθενός που επιβαίνει στο σκάφος. Η χρονική διάρκεια της άδειας είναι μόνο για μία σπογγαλιευτική περίοδο θερινή ή χειμερινή και αναλόγως των τοπικών περιορισμών και δε ξεπερνά τους δώδεκα μήνες.

Απαγορεύεται η αλιεία και εμπορία χονδρού σπόγγου διαμέτρου μικρότερης των δέκα εκατοστών, όπως και η αλιεία και εμπορία λεπτού σπόγγου, διαμέτρου μικρότερης των πέντε εκατοστών. Η διάμετρος μετριέται πάντα σε βρεγμένους σπόγγους.

Παράγοντες που συμβάλλουν στην υποβάθμιση της παράκτιας αλιείας

1. Έλλειψη προστασίας προστατευόμενων ενδιαιτημάτων

Σύμφωνα με την ευρωπαϊκή νομοθεσία, απαγορεύεται η αλιεία με συρόμενα αλιευτικά εργαλεία, σε περιοχές που καλύπτονται από προστατευόμενα

ενδιαιτήματα, όπως τα λιβάδια Ποσειδωνίας και οι ύφαλοι ασβεστολιθικών ροδοφυκών (οι λεγόμενες τραγάνες). Παράλληλα, σύμφωνα με Ευρωπαϊκό Κανονισμό 1967/2006, η Ελλάδα οφείλει να εξασφαλίσει τη συλλογή

επιστημονικών δεδομένων προκειμένου να εντοπίσει και να χαρτογραφήσει την περιοχή που καλύπτεται από τους παραπάνω βιοτόπους. Καθώς στην Ελλάδα έχουν διενεργηθεί ελάχιστες χαρτογραφήσεις των λιβαδιών Ποσειδωνίας και καμία χαρτογράφηση υφάλων ασβεστολιθικών ροδοφυκών, είναι αδύνατον να γίνει οποιαδήποτε ουσιαστική εφαρμογή του άρθρου αυτού. Αποτέλεσμα των παραπάνω είναι να εξελίσσονται ιδιαίτερα καταστροφικές αλιευτικές δραστηριότητες, κυρίως από σκάφη της μέσης αλιείας (μηχανότρατες, βιτζότρατες κ.α.)

2. Περιορισμένος αριθμός προστατευόμενων περιοχών αλιείας

Ένα τέτοιο δίκτυο προστατευόμενων περιοχών αλιείας θα μπορούσε να διαφυλάξει την παραγωγικότητα των θαλασσών, τη βιωσιμότητα της αλιείας, αλλά και την επιβίωση των προστατευόμενων ειδών. Οι λιγιστές υπάρχουσες προστατευόμενες περιοχές, ή περιοχές όπου εφαρμόζονται αλιευτικοί περιορισμοί έχουν δημιουργηθεί εδώ και τουλάχιστον μία δεκαετία και δεν είναι επαρκείς.

3. Έλλιπής προστασία προστατευόμενων ειδών

Οι ελληνικές θάλασσες στηρίζουν πληθώρα σπάνιων και προστατευόμενων ειδών: θαλάσσια θηλαστικά και χελώνες, καθώς και διάφορα είδη καρχαριοειδών, ψαριών και ασπόνδυλων οργανισμών. Τα είδη αυτά έχουν χαρακτηριστεί ως προστατευόμενα ή/και απειλούμενα από την κοινοτική νομοθεσία και σειρά διεθνών συμβάσεων με τις οποίες δεσμεύεται η χώρα μας για την προστασία τους. Όμως, ενάντια στην ισχύουσα

διεθνή και εθνική νομοθεσία, σήμερα στην Ελλάδα κάποια από τα είδη αυτά αλιεύονται ακούσια ή εκούσια ή θανατώνονται ηθελημένα, μεταφορτώνονται, εκφορτώνονται, πωλούνται, και στην πλειονότητα των περιπτώσεων δεν ενημερώνονται οι λιμενικές ή άλλες αρμόδιες αρχές.

4. Αλίευση & Εμπορία αλιευμάτων μικρότερων του ελάχιστου επιτρεπόμενου αλιεύσιμου μεγέθους

Σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία πολλά είδη επιτρέπεται να αλιεύονται σε μικρότερο ή πολύ μικρότερο μέγεθος από αυτό που ορίζει η ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Το σημαντικότερο πρόβλημα στην Ελλάδα είναι ότι δεν τηρούνται καν τα ισχύοντα ελάχιστα επιτρεπόμενα αλιεύσιμα μεγέθη. Τόσο στις κεντρικές ιχθυόσκαλες της χώρας, όσο και σε άλλα λιγότερο κεντρικά σημεία πώλησης αλιευμάτων διακινούνται σε καθημερινή βάση μεγάλες ποσότητες από αλιεύματα μικρότερα ή και πολύ μικρότερα από το ελάχιστο επιτρεπόμενο αλιεύσιμο μέγεθος, καθώς επίσης και προστατευόμενα είδη.

5. Ελλιπής λειτουργία του κέντρου παρακολούθησης αλιευτικών δραστηριοτήτων

Το Κέντρο Παρακολούθησης Αλιείας, οφείλει να λαμβάνει μέσω του δορυφορικού συστήματος παρακολούθησης σκαφών, δεδομένα σχετικά με τα αλιευτικά σκάφη και με τον τρόπο αυτό να ελέγχει τις παράνομες αλιευτικές δραστηριότητες. Δυστυχώς, αυτό το ιδιαίτερα ακριβό σύστημα που εγκαταστάθηκε με στόχο τον περιορισμό της παράνομης και καταστροφικής αλιείας, αλλά και για την ασφάλεια των σκαφών και πληρωμάτων, υπολειτουργεί από τη μέρα δημιουργίας του, καθώς δεν είναι κατάλληλα στελεχωμένο. Τα δεδομένα που συγκεντρώνει το σύστημα δεν διασταυρώνονται με τα πραγματικά δεδομένα της θέσης των αλιευτικών σκαφών, γεγονός που αποδεικνύεται από τις συνεχείς παραβάσεις που παρατηρούνται (ιδιαίτερα σε δυσπρόσιτες και απομακρυσμένες περιοχές, και κατά τη διάρκεια της νύχτας).

6. Παράνομη, Λαθραία & Άναρχη Αλιεία στις Ελληνικές Θάλασσες

Η Ελληνική ακτογραμμή είναι μια από τις μεγαλύτερες στον κόσμο και εκτείνεται σε συνολικό μήκος περίπου 18.000 χλμ. Αποτελείται από περισσότερα από 6.000 νησιά, 227 από τα οποία είναι κατοικημένα. Ένα μεγάλο ποσοστό των 17.216 αλιευτικών σκαφών που αλιεύουν στα ελληνικά νερά (Κοινοτικό Μητρώο Αλιευτικών Σκαφών) συνίσταται σε σκάφη παράκτιας αλιείας. Η κατανομή των σκαφών αυτών κατά μήκος μιας τόσο εκτεταμένης ακτογραμμής μειώνει κατά πολύ τη δυνατότητα καταγραφής της δραστηριότητά τους, με αποτέλεσμα να είναι πολύ δύσκολος ο ποσοτικός προσδιορισμός των συνολικών αλιευμάτων. Αυτό έχει ως συνέπεια να εφαρμόζονται συχνά Παράνομες, Λαθραίες και Άναρχες αλιευτικές πρακτικές (ΠΛΑ).

Αυτές οι παράνομες και συχνά καταστροφικές μέθοδοι λαμβάνουν χώρα συνήθως τη νύχτα, υπό αντίξοες καιρικές συνθήκες και σε απομακρυσμένες περιοχές των ελληνικών θαλασσών. Εφαρμόζονται καθημερινά τόσο από σκάφη μέσης αλιείας όσο και από σκάφη μικρής κλίμακας παράκτιας αλιείας - ελληνικά και ξένα - με τη

χρήση διάφορων αλιευτικών εργαλείων. Παρόλα αυτά δεν υπάρχουν επίσημες αναφορές για αυτές τις δραστηριότητες (σε αυτό συμβάλλει και το ανεπαρκές σύστημα ελέγχου της Ελλάδας) με αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατη η παρακολούθηση και ο έλεγχός τους.

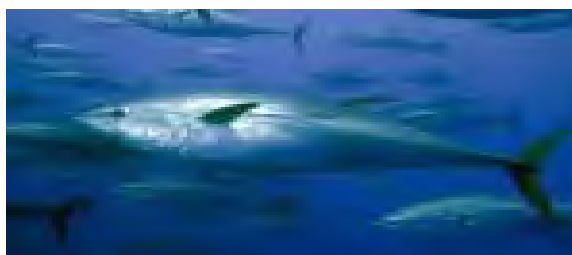
Ωστόσο, η ανεπάρκεια του συστήματος ελέγχου δεν είναι ο μοναδικός παράγοντας που ευθύνεται για αυτήν την κατάσταση. Σημαντικό πρόβλημα αποτελεί και η ελλιπής επικοινωνία μεταξύ των ψαράδων και των εθνικών αρμόδιων αρχών για την αλιεία. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την τρίτη έκδοση του Σχεδίου και του Πίνακα Συμμόρφωσης της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) η Ελλάδα διαθέτει ιστορικό ανεπαρκούς καταγραφής αλιευμάτων στις αρμόδιες αρχές, με τις 3 από τις 6 απαιτούμενες από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναφορές για το 2004 να μην έχουν αποδοθεί ποτέ, υπονομεύοντας έτσι τη βάση και τους στόχους της ΚΑΠ.

Οι δραστηριότητες Παράνομης, Λαθραίας και Άναρχης αλιείας αποφέρουν παγκοσμίως περίπου 10 δις. ευρώ ετησίως, αποτελώντας σχεδόν το 19% της αξίας των συνολικών αλιευμάτων. Το γεγονός λοιπόν ότι προϊόντα που προέρχονται από παράνομη αλιεία αποτελούν ένα τόσο σημαντικό μέρος της παγκόσμιας αλιείας δημιουργεί σημαντικά περιβαλλοντικά και κοινωνικοοικονομικά προβλήματα, ειδικά για τις κοινωνίες όπου η αλιεία αποτελεί την κύρια πηγή εισοδήματος.

Αν και ο τομέας της αλιείας δεν συνεισφέρει σημαντικά στο Ακαθάριστο Εγχώριο Εισόδημα της Ελλάδας (0.3 – 0.4%), διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη διατήρηση της κοινωνικοοικονομικής ισορροπίας σε πολλές παράκτιες περιοχές της χώρας, στα νησιά του Αιγαίου και του Ιονίου. Ως εκ τούτου, η αλιεία θεωρείται άκρως σημαντική για την εθνική οικονομία. Συνεπώς, αυτές οι παράνομες, άναρχες και λαθραίες μέθοδοι αλιείας που λαμβάνουν χώρα ανά την Ελλάδα μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά την ήδη επιβαρυσμένη ελληνική οικονομία, ενώ η υπεραλιεύση, που στην παρούσα φάση δύσκολα ελέγχεται, εγκυμονεί τον κίνδυνο της εκμετάλλευσης των ιχθυαποθεμάτων σε σημείο εξάντλησης τους.

Στερεύει το Αιγαίο από ψάρια

Η υπεραλιεύση μειώνει διαρκώς την παραγωγή, με καταστρεπτικές συνέπειες για την οικονομία των παράκτιων περιοχών. Ξιφίας, τόνος, ροφός, φαγκρί, λυθρίνι και άλλα ψάρια τείνουν να εξαφανιστούν από τις ελληνικές θάλασσες. Παλαιότερες καταγραφές

είχαν καταδείξει μείωση των αποθεμάτων καραβίδας, ενώ οι αλιείς παραπονιούνται τα τελευταία χρόνια και για τον περιορισμό του αριθμού των αστακών. Συχνές ήταν και οι αναφορές για μείωση του πληθυσμού ειδών όπως τα σαυρίδια, οι κολιοί, οι μπαλάδες, οι σαργοί, τα μπαρμπούνια και οι κουτσομούρες. Όμως τα επίσημα δεδομένα για την αλιευτική παραγωγή στην Ελλάδα, καθώς και για την κατάσταση υπεραλιεύσης διαφόρων ιχθυαποθεμάτων, είναι ελλιπή.

Οι επιστήμονες του Ινστιτούτου Θαλάσσιας Προστασίας «Αρχιπέλαγος» πριν από λίγα χρόνια ξεκίνησαν λεπτομερείς καταγραφές της σύνθεσης των αλιευμάτων και όπως προκύπτει από τα δεδομένα το μέλλον της αλιείας στις ελληνικές θάλασσες είναι αμφίβολο. Σύμφωνα με τη συντονίστρια επιστημονικής έρευνας του «Αρχιπελάγους», υδροβιολόγο κυρία Αναστασία Μήλιου, πολλοί πληθυσμοί ψαριών απειλούνται.

Στην Ελλάδα η μικρής κλίμακας παράκτια αλιεία συνιστά δραστηριότητα θεμελιώδους κοινωνικοοικονομικής σημασίας για τις νησιωτικές και παράκτιες περιοχές. Αυτό αποδεικνύεται από τον μεγάλο αριθμό των σχετικών σκαφών (16.743-ο μεγαλύτερος στόλος στην Ευρώπη) που υπολογίζεται ότι συγκεντρώνουν περίπου 50% των αλιευμάτων. «Παρ' όλο που οι θάλασσές μας χαρακτηρίζονται από πλούσια βιοποικιλότητα και ιχθυοποθέματα, η χώρα μας πρωτοστατεί μεταξύ των χωρών της ΕΕ στις παράνομες, καταστρεπτικές και ανεξέλεγκτες αλιευτικές πρακτικές. Σε αυτό συμβάλλει το γεγονός ότι απουσιάζει οποιοδήποτε ουσιαστικό πλάνο διαχείρισης και ελέγχου των δραστηριοτήτων» επισημαίνει η κυρία Μήλιου.

Στην Ελλάδα, το ισχύον νομικό πλαίσιο διαχείρισης της αλιείας είναι ιδιαίτερα ελλιπές και επιτρέπει την υπεραλίευση. Παρ' όλο που το 2006 τέθηκε σε ισχύ ο ευρωπαϊκός κανονισμός «για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο», η εφαρμογή του οποίου θα αποτελούσε μια πρώτη λύση σε πολλά προβλήματα της ελληνικής αλιείας, ως σήμερα η χώρα μας έχει προχωρήσει μόνο σε επιλεκτική εφαρμογή του.

Κύρια αιτία που οδηγεί στην κατάρρευση των ιχθυοποθεμάτων αποτελεί η

Για να συμβάλουμε στη διατήρηση των... ελληνικών ψαριών

- ✓ **Προσέξτε να μην αγοράζετε ψάρια που είναι πολύ μικρά ή πολύ μεγάλα.**
- ✗ **Μην αγοράζετε ψάρια που είναι σε άσχημο κατάσταση ή που είναι πολύ γρήγορα πεσμένα.**
- ✓ **Αγοράστε τα ψάρια που είναι από τον κατάλληλο χώρο αλιείας (παρακτινή αλιεία).**
- ✗ **Μην αγοράζετε ψάρια που είναι από παράνομες αλιευτικές πρακτικές (π.χ. χρήση δυναμιτών, πυρροφόρων, κ.λπ.).**

Είδη προς εξαφάνιση στις ελληνικές θάλασσες

Είδος	Κατάσταση διατήρησης	Παρατηρήσεις	Ελάχιστο επιτρεπόμενο μέγεθος (cm)
Τόνος	Κατάσταση διατήρησης: Κινητό από λίγα υποείδη. Άγριο ή άγριο-καταρραμένο του είδους.	Προσεξτε η κατάσταση κατά τη συγκοπή από σκοτεινά αλιεύματα (γνώστε, αγορά ψαριών).	115 cm
Τυλακί	Κατάσταση διατήρησης: Πολύ λίγα υπόλοιπα υποείδη είναι άγρια.	Παρατηρήσεις: Παύει να αναπαύεται από ταπεινά αλιεύματα. Παύει να αναπαύεται από ταπεινά αλιεύματα και υποείδη αλιεύματα που είναι πολύ μικρά.	125 cm
Ροδάκι	Κατάσταση διατήρησης: Ο πληθυσμός του είναι άγριο-καταρραμένο. Είναι από την άγρια κατάσταση που μπορεί να είναι πολύ μικρό.	Η χρήση σπινταρίων είναι απαγορευμένη από 2 έως 10 cm.	45 cm
Θαλασσί	Κατάσταση διατήρησης: Πληθυσμός υποείδους.	Το μεγαλύτερο υποείδος (μέγιστο) είναι μικρότερο από 10 cm και τα υπόλοιπα είναι ακόμα μικρότερα. Από 3 cm έως 9,5 cm είναι άγριο-καταρραμένο.	18 cm
Ατόφρι	Κατάσταση διατήρησης: Άγριο υποείδος.	Ελάχιστο επιτρεπόμενο μέγεθος 15 cm.	15 cm

ανυπαρξία κάθε είδους προστασίας των βιοτόπων τους. Σύμφωνα με την ευρωπαϊκή νομοθεσία, απαγορεύεται το ψάρεμα με συρόμενα αλιευτικά εργαλεία σε περιοχές που καλύπτονται από προστατευόμενα οικοσυστήματα της θάλασσας, όπως είναι τα λιβάδια Ποσειδωνίας και οι ύφαλοι ασβεστολιθικών ροδοφυκών (οι λεγόμενες τραγάνες). Στην Ελλάδα όμως είναι αδύνατη η ουσιαστική εφαρμογή αυτής της νομοθεσίας, καθώς έχουν διενεργηθεί ελάχιστες χαρτογραφήσεις των λιβαδιών Ποσειδωνίας και καμία επίσημη υφάλων ασβεστολιθικών ροδοφυκών.

Το αποτέλεσμα είναι να προκαλούνται εκτεταμένες και δύσκολα αναστρέψιμες καταστροφές σε τέτοιους θαλάσσιους βιότοπους. Τα λιβάδια Ποσειδωνίας χρειάζονται περισσότερα από 100 χρόνια για να ανακάμψουν της

καταστροφής, ενώ υπολογίζεται ότι για τους υφάλους ασβεστολιθικών ροδοφυκών απαιτούνται ίσως και περισσότερα από 7.600 έτη για τον σχηματισμό τους. Ακόμη ένας λόγος που οδηγεί στην εξαφάνιση ψαριών είναι η αλίευση και εμπορία αλιευμάτων μικρότερων τού ελάχιστου επιτρεπόμενου αλιεύσιμου μεγέθους. «Το γεγονός ότι οι ιχθυαγορές και τα εστιατόρια συχνά κατακλύζονται από αλιεύματα μικρότερου μεγέθους από τα επιτρεπόμενα αποτελεί απόδειξη ότι και αυτό το μέτρο ισχύει στα χαρτιά» σημειώνει η κυρία Μήλιου.

Επιπλέον, όπως συμβαίνει στις περισσότερες χώρες με σημαντική αλιευτική δραστηριότητα, ο καθορισμός δικτύων προστατευόμενων περιοχών αλιείας θα μπορούσε και στην Ελλάδα να διαφυλάξει την παραγωγικότητα των θαλασσών. Σύμφωνα με τη συντονίστρια Θαλάσσιας Έρευνας κυρία Μόνικα Δημητρίου οι υπάρχουσες προστατευόμενες περιοχές ή περιοχές όπου εφαρμόζονται αλιευτικοί περιορισμοί είναι λιγιστές και καθόλου επαρκείς. «Ορισμένα διεθνώς προστατευόμενα απειλούμενα είδη αλιεύονται ακούσια ή εκούσια ή θανατώνονται ηθελημένα, μεταφορτώνονται, εκφορτώνονται, πωλούνται, ενώ στην πλειονότητα των περιπτώσεων οι αρμόδιες αρχές δεν προχωρούν στις σχετικές διώξεις» σημειώνει η κυρία Δημητρίου.

Πάντως η ευθύνη για το ποια ψάρια αλιεύονται- και τελικά πωλούνται- δεν ανήκει μόνο στους αλιείς, αλλά τη μοιράζονται εξίσου πωλητές και καταναλωτές. «Επιλέγοντας ψάρια τα οποία αλιεύονται αειφορικά, συμβάλλουμε στη μακροπρόθεσμη υγεία των θαλασσών».

Παροδικά φαινόμενα εξαφάνισης

Ορισμένες περιόδους παρατηρείται εξαφάνιση ειδών η οποία δεν μπορεί να εξηγηθεί επιστημονικά. Τα χάντοκ (συγγενές είδος με τον μπακαλιάρο) κάθε πέντε χρόνια χάνονται από τη Βόρεια θάλασσα και αργότερα εμφανίζονται σε αφθονία, χωρίς κάποιος να μπορεί να δώσει μια λογική ερμηνεία του φαινομένου. Το ίδιο είχε συμβεί πριν από λίγα χρόνια και με τον ελληνικό γαύρο και τις γαρίδες. Τη μια χρονιά οι ψαριές ήταν μικρές και την επόμενη πλούσιες.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΛΙΕΙΑ

Τα αποθέματα των ψαριών είναι ένας κοινός φυσικός πόρος, μέρος της κοινής κληρονομιάς μας. Η κυριότητα τους δεν ανήκει σε κανέναν μέχρις ότου πραγματοποιηθεί η αλίευση τους. Κατά τον ίδιο τρόπο η αλίευση ενός ψαριού προκαλεί την έλλειψη ενός διαθέσιμου ψαριού για τους υπόλοιπους ψαράδες. Κάθε ψαράς, ως εκ τούτου, εξαρτάται από τις ενέργειες των άλλων.

Για να εξακολουθούν λοιπόν να υπάρχουν ψάρια και ψαράδες, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη όχι μόνο οι σημερινές οικονομικές ανάγκες των ψαράδων, αλλά και η ανάγκη διατήρησης ενός υγιούς και ζωντανού θαλάσσιου περιβάλλοντος που θα το κληρονομήσουν οι επόμενες γενιές. Η αλιεία που λαμβάνει υπόψη της αυτούς τους παράγοντες ονομάζεται βιώσιμη αλιεία.

Με την βιώσιμη αλιεία προάγεται η χρήση επιλεκτικών αλιευτικών εργαλείων και ρυθμίζεται η ποσότητα των ψαριών που αλιεύονται, το είδος και τα μεγέθη τους και καθορίζονται τα αλιευτικά πεδία. Έτσι, καλύπτονται οι ανάγκες του παρόντος χωρίς να απειλείται η δυνατότητα των μελλοντικών γενεών να καλύψουν τις δικές του ανάγκες σε ψάρια και θαλασσινά και χωρίς να απειλείται το θαλάσσιο οικοσύστημα με κατάρρευση.

ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΥΦΑΛΟΙ

Οί τεχνικοί ύφαλοι είναι μία υποδόμη που αποτελείται συνήθως από τσιμεντένιους ογκόλιθους οί οποίοι τοποθετούνται στον βυθό, σε χαμηλά βάθη. Οί επιφάνειες του χρησιμεύουν ως καταφύγιο και τόπος αναπαραγωγής των ψαριών. Συνήθως, η δημιουργία τους συνοδεύεται και από την δημιουργία μίας προστατευόμενης περιοχής.

Στόχοι της ενέργειας αυτής είναι:

- Η βελτίωση του παράκτιου οικοσυστήματος
- Η αύξηση της βιοποικιλότητας
- Η ανάκαμψη των ιχθυαποθεμάτων
- Και η διατήρηση της απασχόλησης της παράκτιας αλιείας

Στην Ελλάδα έχουν δημιουργηθεί 4 τεχνικοί ύφαλοι: στην Κάλυμνο, τη Χαλκιδική, την Πρέβεζα και την Καβάλα.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ

Το WWF Παγκόσμιο Ταμείο για τη Φύση και η Unilever ένας από τους μεγαλύτερους αγοραστές κατεψυγμένου ψαριού, ανακοίνωσαν πρόσφατα μια νέα μεγάλη πρωτοβουλία που έχει ως απώτερο στόχο να θέσει τέλος στη σοβαρή πτώση

των ιχθυοαποθεμάτων. Συμφώνησαν να δημιουργήσουν ένα συμβούλιο Προστασίας και Διαχείρισης της Αλιείας (Marine Stewardship Council-MSC), για την προώθηση εμπορικών κινήτρων αειφορικής αλιείας και ξεκίνησαν μια εκστρατεία ενημέρωσης όσων ασχολούνται με την αλιεία και το θαλάσσιο περιβάλλον. Ως ολοκληρωτικά ανεξάρτητο σώμα, το MSC θα θέσει τις γενικές αρχές της αειφορικής αλιείας, καθώς και τις προδιαγραφές για συγκεκριμένες μεθόδους αλιείας. Τα προϊόντα που θα αλιεύονται με εγκεκριμένες μεθόδους, θα φέρουν το λογότυπο του Συμβουλίου, έτσι ώστε οι καταναλωτές να επιλέγουν σωστά. Η πρωτοβουλία αυτή θα σηματοδοτήσει την πορεία προς την αειφορική αλιεία. Βασίζεται στο μοντέλο του Συμβουλίου προστασίας και Διαχείρισης των Δασών (Forest Stewardship Council) που έχει υιοθετήσει ανάλογες πρακτικές για την αειφορική υλοτομία.

Οι διάφορες προσπάθειες αντιμετώπισης του προβλήματος σε πολιτικό επίπεδο, έχουν μέχρι στιγμής αποδειχθεί ατυχείς. Το WWF και η Unilever πιστεύουν ότι προσεγγίζοντας το θέμα και από τη σκοπιά της αγοράς, θα βρεθεί η πολυπόθητη λύση. Το MSC θα βασιστεί στη γνώση και τις συμβουλές αυτών που ασχολούνται με την αλιεία, τόσο από πλευράς βιομηχανίας όσο και από επιστημονική - περιβαλλοντική άποψη. 'Αυτή η πρωτοβουλία αποτελεί σημαντική ελπίδα αντιστροφής της παγκόσμιας αλιευτικής κρίσης', επισημαίνει ο Μάικλ Σάτον, διευθυντής της Διεθνούς Καμπάνιας του WWF για την Αλιεία. "Αν δουλέψουμε μαζί με τις προοδευτικές εταιρίες αλιευτικών προϊόντων, θα μπορέσουμε να χρησιμοποιήσουμε τη δύναμη των καταναλωτών προς όφελος της προστασίας του περιβάλλοντος".

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΙ ΣΤΗ ΛΥΣΗ:

Αγοράζουμε μόνο ψάρια που είναι πάνω από το ελάχιστο μέγεθος που προβλέπει ο νόμος!

Δεν καταναλώνουμε προστατευόμενα είδη όπως η πίνα και ο σωλήνας, και είδη υπό εξαφάνιση όπως ο ερυθρός τόνος.

Ελάχιστα μεγέθη θαλάσσιων οργανισμών (ΕΚ 1967/2006)

Κοινή ονομασία	Ελάχιστο μέγεθος
Αστακογαρίδα	30 cm
Αστακοί	9 cm μήκος κελύφους κελύφους
Αχιβάδες	25 mm
Βακαλάος	20 cm
Βλάχος	45 cm
Γαύρος	9 cm
Γλώσσα	20 cm

Καραβίδα	7 cm
Καραγκιόζης	18 cm
Κεφαλάς ή Μπαλάς	33 cm
Κόκκινη γαρίδα	20 mm μήκος κελύφους κελύφους
Κολιός	18 cm
Κοχύλια	25 mm
Λαβράκι	25 cm
Λυθρίνι	15 cm
Μεγάλο χτένι	10 cm
Μουρμούρα	20 cm
Μουσμούλι	17 cm
Μπαρμπούνι & Κουτσομούρα	11 cm
Ούγαινα ή Μυτάκι	18 cm
Ροφός, Σφυρίδες, Στήρα	45 cm
Σαργός	23 cm
Σαρδέλα	11 cm
Σαφρίδι	15 cm
Σπάρος	12 cm
Τσιπούρα	20 cm
Φαγγρί	18 cm

Για το καλό του περιβάλλοντος και της υγείας σας μην καταναλώνετε

Ερυθρό τόνο	Μειωμένα ιχθυοπυθμένα, υψηλά ποσοστά βαρέων μετάλλων
Μακρόπτερο τόνο	Μειωμένα ιχθυοπυθμένα, υψηλά ποσοστά βαρέων μετάλλων
Ξίφια	Μειωμένα ιχθυοπυθμένα, υψηλά ποσοστά βαρέων μετάλλων
Πύνα	Απαγορεύεται η αλιεία της
Μπουρού	Απαγορεύεται η αλιεία της
Κοχύλια	Απαγορεύεται η αλιεία της
Σολήνα	Απαγορεύεται η αλιεία της
Πετροσωλήνα	Απαγορεύεται η αλιεία της

Ποια είδη αποφεύγουμε

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Είναι πολύ συνηθισμένο είδος (από τον Δεκέμβριο έως τον Απρίλιο), αλλά **αποφεύγεται** λόγω της υψηλής περιεκτικότητας σε μόλυβδο. Στην Ελλάδα, υπάρχουν πολλά είδη μεσογειακών σκουπιδιών, αλλά **αποφεύγεται** ο **Κόρινθος**.

Αποφεύγεται ο **Κόρινθος** (Mullus barbatus) λόγω της υψηλής περιεκτικότητας σε μόλυβδο. Είναι πολύ συνηθισμένο είδος (από τον Δεκέμβριο έως τον Απρίλιο), αλλά **αποφεύγεται** λόγω της υψηλής περιεκτικότητας σε μόλυβδο.

Αποφεύγεται ο **Κόρινθος** (Mullus barbatus) λόγω της υψηλής περιεκτικότητας σε μόλυβδο. Είναι πολύ συνηθισμένο είδος (από τον Δεκέμβριο έως τον Απρίλιο), αλλά **αποφεύγεται** λόγω της υψηλής περιεκτικότητας σε μόλυβδο.

Οι θαλάσσιες χελώνες είναι προστατευμένα είδη. Η θαλάσσια χελώνα (Chelonia mydas) είναι ένα από τα είδη που προστατεύονται με τον πιο αυστηρό τρόπο. Η θαλάσσια χελώνα (Chelonia mydas) είναι ένα από τα είδη που προστατεύονται με τον πιο αυστηρό τρόπο.

ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΑ

Οι εισαγόμενοι **Κόρινθοι** (Mullus barbatus) είναι πολύ συνηθισμένο είδος (από τον Δεκέμβριο έως τον Απρίλιο), αλλά **αποφεύγεται** λόγω της υψηλής περιεκτικότητας σε μόλυβδο.

Οι εισαγόμενοι **Κόρινθοι** (Mullus barbatus) είναι πολύ συνηθισμένο είδος (από τον Δεκέμβριο έως τον Απρίλιο), αλλά **αποφεύγεται** λόγω της υψηλής περιεκτικότητας σε μόλυβδο.

Οι εισαγόμενοι **Κόρινθοι** (Mullus barbatus) είναι πολύ συνηθισμένο είδος (από τον Δεκέμβριο έως τον Απρίλιο), αλλά **αποφεύγεται** λόγω της υψηλής περιεκτικότητας σε μόλυβδο.

Οι εισαγόμενοι **Κόρινθοι** (Mullus barbatus) είναι πολύ συνηθισμένο είδος (από τον Δεκέμβριο έως τον Απρίλιο), αλλά **αποφεύγεται** λόγω της υψηλής περιεκτικότητας σε μόλυβδο.

Οι εισαγόμενοι **Κόρινθοι** (Mullus barbatus) είναι πολύ συνηθισμένο είδος (από τον Δεκέμβριο έως τον Απρίλιο), αλλά **αποφεύγεται** λόγω της υψηλής περιεκτικότητας σε μόλυβδο.